Equips de Matrimonis Mare de Déu

Número 132 «Publicació EMD de Catalunya i Menorca» Nadal 2017

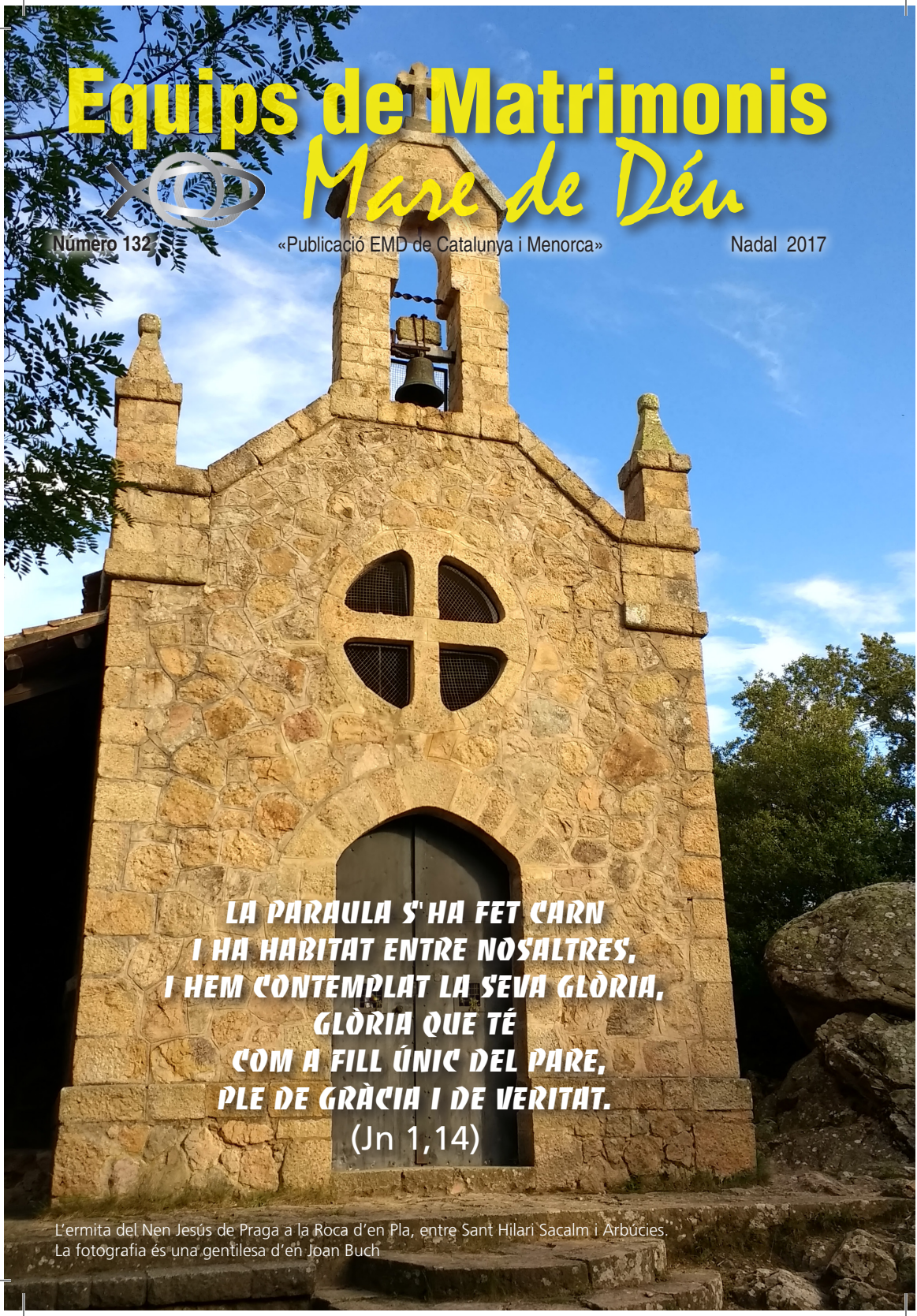

**LA PARAULA S'HA FET CARN
I HA HABITAT ENTRE NOSALTRES,
I HEM CONTEMPLAT LA SEVA GLÒRIA,
GLÒRIA QUE TÉ
COM A FILL ÚNIC DEL PARE,
PLE DE GRÀCIA I DE VERITAT.**
(Jn 1,14)

L'ermita del Nen Jesús de Praga a la Roca d'en Pla, entre Sant Hilari Sacalm i Arbúcies.
La fotografia és una gentilesa d'en Joan Buch

» Sumari

3 Editorial
/ 'La Missió de l'Amor' vet aquí el tema d'aquest curs

4/7 Notes del Secretariat

8/9 Veu de l'Equip Responsable
/ Calem les xarxes en nom de Déu

10/11 Veu del Consiliari
/ Llegir, meditar i viure segons la Paraula de Déu

12/15 Lletra de l'ERI
/ Els reptes del camí
/ Dos esdeveniments que no ens hem de perdre

16/17 Lletra de l'ERI - Consiliari
/ Carta d'octubre 2017

18/22 Moviment internacional
/ Vivències de temps de guerra: testimoni d'un consiliari

23/46 Vida del Moviment:
/ Jornades de Formació per a Responsables d'Equips. Ciutadella de Menorca els dies 7 i 8 d'octubre de 2017
/ Trobada dels equips en pilotatge a l'àrea de Barcelona
/ Trobada de començament de Curs del Sector H al Convent dels Pares Combonians
/ Agraïment
/ Inici de Curs dels Equips de la Mare de Déu del Sector de Reus
/ Relleu dels responsables de l'EDIP de Menorca
/ No podíem dir que no!
/ Trobada d'Advent del Sector del Vallès

47/53 Veu dels Equips
/ Què és la fe
/ El Pare Josep Maria Rierola, en els cinquanta anys de sacerdoci
/ En Rafael Hidalgo, in memoriam

54/56 Veu dels Consiliaris
/ Reunió de consiliaris del Sector H de Barcelona
/ El pilotatge explicat per un Consiliari

57/60 Pare Caffarel
/ La beatificació del Pare Caffarel per què i per a què?
/ En el 70è aniversari de la Carta Fundacional

61 Conte
/ Neu

62/63 Pensaments per créixer

64 Llibres
/ La vida que aprenc (Carles Capdevila)

65 Pregàries al vent

66 Crítica de cinema
/ *'Captain Phillips'*

Publicació EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:
EMD de Catalunya i Menorca
c/ Urgell, 176, 2n - 08036 BARCELONA
Tel. 934 675 551
secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat
Horaris del Secretariat
Dimarts i dijous de 10 a 12 h
Compte corrent EMD ('la Caixa')
ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD
Catalunya i Menorca:
Agustín Labrador i Victoria Garcia
victagus@gmail.com
responsables.regionals@emd-cm.cat

» Equip de revista:
Carme Meix
Lourdes Gabarron
Manel España i Mercè Masip
Pere Gil i Montserrat Arespacochaga
Xavi Ibars i Lupe Gordillo

» Per a publicacions:
revista@emd-cm.cat
carme.meix@barrobes.cat
secretariat@emd-cm.cat

» Disseny i impressió
Publicitat Tafaner, S.L.
Tel. 977 881 050
eltafaner@eltafaner.com
Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 132 - NADAL 2017

Les opinions expressades en els articles són les dels seus autors.

» 'La Missió de l'Amor', vet aquí el tema d'aquest curs

'Si els Equips de la Mare de Déu no són un planter d'homes i de dones disposats a assumir coratjosament totes les seves responsabilitats a l'Església i en la societat, perden la seva raó de ser' (Henri Caffarel).

El tema d'enguany ens invita a assumir les nostres responsabilitats, tant pel que fa a l'Església –la universal i la local–, com en la societat –família, veïns, conciutadans, forasters, refugiats, estrangers o necessitats–. Partint sempre de l'Amor i observant i actuant amb Amor, vol dir amb caritat cristiana, una actitud que ens vincula als altres, considerant-los els nostres germans.

I ho concreta en diversos punts per ajudar-nos a reflexionar i avançar en aquest camí, que de vegades no és gaire fàcil. Perquè estimar els altres pressuposa sortir de l'espai de confort, -on ens sentim protegits i segurs-, i entrar en una altra dimensió, menys confortable. Estimar ens encoratja a estar sempre disponibles, sent qui som i com som i ponderant l'espai on ens movem, irradiant –qui no té llum, no pot fer llum–, acompanyant –sortint de nosaltres mateixos i escoltant i fent costat als qui ho necessiten–, acollint –una feina que no s'acaba mai– i guarint les ferides de les persones amb les quals convivim. Tot un programa de vida!

No ens ha de fer por la magnitud de la missió encomanada, a ningú se li demana més del que pot donar. Però tampoc se n'espera menys. Ara bé, de vegades, el que s'espera de nosaltres és que ens deixem acompanyar! I que agraïm la sol·licitud dels altres. Que no sempre ho sabem fer!

Que Jesús, el naixement del qual celebrem cada Nadal, ens sigui penyora del propi i renovat renaixement!

BON NADAL!

www.emd-cm.cat

» Notes del Secretariat

Equips Mare de Déu
Catalunya i Menorca

ADREÇA

Us recordem que el Secretariat està ara a l'edifici de la Parròquia de Sant Isidor de Barcelona, al carrer Urgell, 176.

Els horaris són els de sempre: dimarts i dijous de 10 a 12h (si s'hi ha d'anar en època de vacances, millor trucar abans per assegurar-se que hi ha algú).

Si us cal contactar-hi fora d'hores:
correu electrònic: *secretariat@emd-cm.cat*
WhatsApp: 640 294 885 (NO trucades)

Recordeu que si per algun motiu encara no heu pogut fer l'aportació del Dia de l'Haver, sempre s'hi és a temps de fer-la. Ja ho sabeu, els ingressos d'un dia.

El compte, el de sempre:

ES19 2100 0832 6102 0030 1580

Gràcies!

Que potser teniu cap article que us agradaria que es publiqués a la Revista dels EMD?
Que potser heu fet fotos d'alguna trobada del vostre equip?

Sí??? Envieu-nos-ho i ho inclourem al proper número!!!

Podeu enviar les vostres col·laboracions a l'adreça: *revista@emd-cm.cat*

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook!:
EMD Catalunya-Menorca

FE D'ERRATES

Al número anterior, corresponent a l'Estiu 2017, a la secció Veu dels Equips, vam publicar-hi un excel·lent article preparat pel matrimoni Calvo – Sauret (EMD Barcelona 157), amb el títol Un testimoni de Fe. Lamentablement, l'article aparegué com si hagués estat preparat pel matrimoni Cortiella – Ravell (EMD Reus 11), que ens n'alertà immediatament.

Ens sap greu!

RELLEU A L'EQUIP DE LA REVISTA

ADEU!

Després de cinc anys com a coordinadors de l'Equip de la Revista dels EMD de Catalunya i Menorca, hem decidit demanar el relleu a l'Agustín i la Victoria, Responsables Regionals. Pensem que tot té el seu moment i que és cosa bona que noves persones puguin enriquir la Revista amb la seva pròpia manera de fer.

Per a nosaltres, han estat uns anys molt gratificants: hem format part d'un equip, el de la Revista, molt compromès i il·lusionat; hem alternat estones de feina amb moments de compartir idees i experiències; i hem pogut conèixer més a fons el nostre Moviment.

Hem d'agrair el seu suport, la seva col·laboració i la seva amistat a tot l'Equip de la Revista.

Pensem que la Revista és i ha de ser una eina viva de comunicació per a tots els EMD de Catalunya i Menorca; la Revista ens apropa entre nosaltres i ens familiaritza amb tot el Moviment dels Equips de la Mare de Déu, d'aquí i d'arreu del món. Fem-nos-la ben nostra!

Amb aquest número 132, de Nadal 2017, ens acomiadem com a coordinadors de la Revista. El proper número 133, de Pasqua 2018, ja serà coordinat per en Joan Vergé i la Conxita Giró.

Moltes gràcies a tothom i Bon Nadal !!!

Pere Gil i Montserrat Arespacochaga

HOLA!

Som la Conxita Giró i en Joan Vergé, els nous coordinadors de la Revista.

Som membres de l'Equip B 178 des de fa 25 anys i tenim una filla.

Esperem desenvolupar la nostra nova tasca el millor possible, tot i que en Pere i la Montserrat ens han deixat el llistó molt alt.

A partir d'ara, i guiats per l'esperit de servei als EMD, comencem a treballar i ben segur que comptarem amb la vostra col·laboració per tirar endavant la Revista. Entre tots, ho aconseguirem!!!

Cordialment,

Conxita i Joan

Trobada Internacional dels EMD a Fàtima 2018

DARRERES NOTÍCIES. ENCARA HI HA PLACES DISPONIBLES !!!

- Lloc de la Trobada: Santuari de Fàtima
- Dates: del 16 al 21 de juliol de 2018. Cerimònia d'obertura 16 de juliol 20:30h
  Cerimònia de cloenda 21 de juliol 11h
- Preu: 500 € per persona (aquest preu no inclou el desplaçament fins a l'indret de la Trobada: inclou el transport intern, l'assistència a la Trobada, hotels i àpats)
- Termini d'inscripcions: Fins al 15 de gener de 2018 o fins que s'exhaureixin les places assignades a la Súper Regió
- El viatge o desplaçament fins a Fàtima no està inclòs en el preu de la inscripció
- El passatge de l'Evangeli triat com a tema: Paràbola del fill pròdig (Lc 15,11-32)

Amb data 20 de novembre hi havia 620 persones de la Súper Regió inscrites a la Trobada Internacional de Fàtima.

Això vol dir que encara resten places disponibles fins a completar el total de 800 places assignades a la Súper Regió. Per aquesta raó, roman obert el termini d'inscripcions per a la Trobada fins al 15 de gener, en què restarà definitivament tancat -o abans, en cas que s'exhaureixin les places.

Les places que no ocupem passaran a d'altres països on hi ha llistes d'espera considerables. Les inscripcions continuen realitzant-se al web endfatima2018.pt que l'Organització de la Trobada ha habilitat i a la qual podeu accedir a través de la pestanya de Fàtima del web de la Súper Regió equiposens.org. A més, ofereix informació important sobre la Trobada, que s'anirà actualitzant a mesura que s'atansin les dates, per la qual cosa és

convenient de consultar-la. Qualsevol dubte que pugueu tenir, podeu plantejar-lo també als Responsables del vostre Sector.

D'ara endavant, totes les inscripcions s'accepten per rigorós ordre de sol·licitud i realització del primer pagament corresponent. Quan alguna persona o matrimoni s'inscriu, reben una carta perquè formalitzin com més aviat millor el primer pagament de 250 € per persona, la meitat del total de la inscripció.

Als qui ja s'han inscrit, els recordem que el segon pagament (els restants 250 € per persona) cal fer-lo abans del dia 12 de gener de 2018.

Anunciem que hi ha unes noves condicions per al desistiment que –per raons justificades- s'efectuï en forma i termini. Si s'han formalitzat els pagaments i les persones estan correctament inscrites a la Trobada, podran anul·lar la inscripció abans del 15 de març i recuperaran tots els diners pagats, o fins al 15 de maig, però en aquest cas en recuperaran la meitat. Ara bé, caldrà que estiguin correctament inscrits i que hagin efectuat tots els pagaments abans del dia 12 de gener.

També us recordem que existeix un fons de solidaritat creat amb les guardioles repartides i amb ingressos que poden realitzar-se al compte IBAN ES08 0182 0917 0902 0166 9322 habilitat per a la Solidaritat de Fàtima, de manera que les raons econòmiques no haurien de ser mai un impediment per anar a la Trobada. Les persones que els faci menester poden posar-se en contacte amb els seus Responsables de Sector. Ara mateix encara no podem informar sobre les quantitats dels ajuts, però mai no arribaran al 100% de la inscripció. Sigui com sigui, tot dependrà de com siguem de generosos els uns amb els altres.

Hem de tenir present que per assistir a la cerimònia de cloenda, el dissabte dia 21 a les 11 del matí, no cal estar inscrits a la Trobada, perquè l'acte es farà a l'Esplanada, que no té problemes d'aforament.

Tant si hi participem físicament com si ho fem espiritualment, el nostre objectiu és VIURE LA TROBADA DE FÀTIMA. Fem un discerniment sobre la nostra participació i disposem-nos a preparar-nos-hi.

Isa Codina y Miguel Girón
comunicacion@equiposens.org
Responsables de Comunicación Web y RRSS
Equipos de Nuestra Señora SR de España
www.equiposens.org

» Calem les xarxes en nom de Déu

La primera vegada que vam assistir a la Trobada de Començament de Curs a l'Escorial, en els equips mixts vam coincidir amb un matrimoni de la Zona Centro que es trobava en el seu darrer any de responsabilitat, que ens va explicar la seva experiència; i la veritat és que no hem oblidat mai les seves paraules. Avui volem compartir-les amb vosaltres a través d'aquest article.

Ens van comentar que al seu Sector feia 20 anys que no hi havia cap equip nou, que estaven molt desanimats perquè sembla que els temps que corren no ajuden gaire, les parelles més joves no tenen la fe com a objectiu principal, i els més madurs s'han instal·lat en la rutina que *'a nosaltres no ens cal res més, ja ens està bé el nostre matrimoni tal com el vivim'*. Aquella parella va anar de viatge a Terra Santa i en el Mur de les Lamentacions van fer una pregària profunda, i van demanar-li a Déu pel futur dels equips al seu Sector, que no sabien què més fer per poder difondre el Moviment i poder convidar d'altres matrimonis a viure l'estil dels equips.

I vet aquí que poc temps després de tornar d'aquell viatge, van començar a sorgir nous equips de tal manera que aquella nit ens comentaven que tenien llista d'espera perquè no arribaven a poder formar-ne tants. Que potser això no us fa pensar en el passatge evangèlic de la pesca miraculosa? *'En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu. Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant. Quan acabà de parlar, digué a Simó: –Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar. Simó li respongué: – Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, d'acord amb la teva paraula, calaré les xarxes. Ho feren així, i van arreplegar una quantitat tan gran de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven'* (Lc 5,1-7). La veritat és que s'hi assembla molt i molt!

Certament, a Catalunya i Menorca portem molts anys que el nombre d'equips disminueix constantment, perquè, tot i que és cert que n'hi ha hagut alguns de nous en els darrers anys, en són més els que desapareixen, bàsicament per raons d'edat.

Però més important i tot que el fet que siguem més o menys equips, és que siguem conscients que tenim una missió de predicar, de compartir amb els altres el regal que hem rebut i ens fa ser més feliços. Que en definitiva hem de calar les xarxes, perquè Jesús ens ho demana, però les hem de calar des de l'oració i en nom de Déu.

Per això, com a fruit d'aquesta reflexió, us demanem a tots, estimats *équipiers*, que cada dia en la vostra pregària tingueu ben presents els EMD, i que tingueu l'ànim i la fortalesa de calar les xarxes efectivament; la vinya del Senyor necessita obrers, i els que per la vostra edat o salut no hi pugueu col·laborar d'una manera activa, feu-ho si més no mitjançant una pregària profunda i intensa.

Que Déu us beneeixi.

Agustín Labrador i Victoria Garcia
Responsables Catalunya i Menorca

» Comunicacions al Secretariat

Telefònicament	**934 675 551** **dimarts i dijous de 10 a 12** **o a qualsevol hora, amb missatge de veu**
WhatsApp	**640 294 885** **només text (trucades no)**
Email	**secretariat@emd-cm.cat**

» Llegir, meditar i viure segons la Paraula de Déu

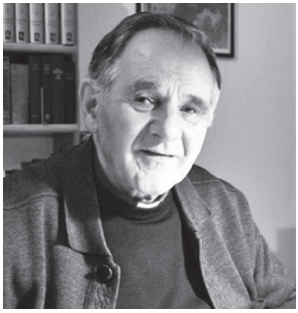

El Verb de Déu, **la Paraula de Déu** es va fer carn, **es va fer persona humana** i és Nostre Senyor Jesucrist.

Amb gran relleu ho hem de viure i celebrar sempre, però més que mai els dies de Nadal. Un fet extraordinari s'ha produït, **Déu ens estima i ha enviat el seu Fill, Jesucrist**, per mostrar-nos més clarament el seu amor. On aniríem sense l'amor del Senyor?

Però avui hi ha moltes persones que aquest amor no el coneixen, no el valoren, i no es deixen guiar per l'ensenyament i la persona de Jesús. Viuen en la foscor. Potser són bones persones i fan molt de bé, però no coneixen l'amor salvador que Jesús ens comunica.

Tots els que hem rebut el do de la fe cristiana, ho hem de **viure i celebrar**. La nostra vida ha de ser un cant de festa. I cada any, per Nadal som convidats a tenir-ho ben present: *'Us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor'* (Lc 2,11).

Però no n'hi ha prou , no es tracta d'una festa d'uns dies, cal que coneguem i visquem d'acord amb aquest amor que ha de marcar tots els aspectes de la nostra existència. La Paraula de Déu ens hi ajudarà, i és fonamental per **conèixer, viure, celebrar i transmetre** la fe rebuda.

Aquest curs, a tots els membres dels Equips de la Mare de Déu se'ns ha proposat un tema d'estudi: *'LA MISSIÓ DE L'AMOR. ANEU A TOT EL MON'*. Sí, aneu a tot el món i doneu a conèixer la vostra fe, i d'on ve el vostre amor.

Això demana **conèixer més i millor Jesucrist i el seu missatge**. Oi que és un repte important? Un punt d'esforç comunitari (a part del personal de cadascú), podria ser que féssiu (si és possible cada dia), una **lectura i meditació de la Paraula de Déu**.

Llibrets mensuals com: ***'La Missa de cada dia'*** (que podem trobar a les llibreries religioses), ens poden ajudar molt a meditar la Paraula de Déu que es proclama a l'Eucaristia diària. També hi podem trobar petites reflexions en aquests mateixos llibrets o en d'altres de molt semblants.

El Papa Francesc i els nostres bisbes ens ho recorden manta vegada, ja que desconèixer la Paraula de Déu, és **desconèixer Jesús i el seu missatge salvador**. Com el podrem viure i com el podrem comunicar, aquest missatge, si no el coneixem?

Volguts amics, hem de poder donar raó de la nostra fe i la nostra esperança, hem de poder dir amb claredat què creiem, quin és el missatge i la persona de Jesucrist i com procurem viure-ho personalment i en comunitat.

Aquests dies de Nadal i d'any nou poden ser un bon moment per intensificar la lectura i meditació de la Paraula de Déu.

Mn. Josep Serra i Colomer
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» Els reptes del camí

Tots sabem que, en la dinàmica del amor, quan vivim una emoció intensa, aquesta ens transmet una força enorme i ens condueix a acceptar, sense reticències, un camí ple de coratge.

La Trobada Internacional de Fàtima 2018 ha de ser, per a tots els *équipiers*, un temps de renovació i entusiasme, no només al si de la nostra parella, ans a tot el Moviment.

No podem permetre que se'ns escapi aquesta oportunitat d'avançar, d'encarar els reptes que el món ens llança i de respondre a les orientacions proposades pel Sant Pare durant la nostra Trobada a Roma el setembre de 2015.

A vegades, el nostre ritme de vida ens retarda en el nostre caminar. No és fàcil avançar sense un amor madur que ens condueixi a emprendre una aventura arriscada; de tota manera, els qui estimen són capaços de vèncer els obstacles més enllà del simple entusiasme del començament, acceptant les probables dificultats, que poden ser ben reals i comprensibles.

Conscients dels obstacles que se'ns poden presentar al llarg del camí, hem de continuar pensant amb l'entusiasme del principi per viure la conversió que ens acosta a Jesús.

Quan, per primer cop, Jesús crida els Dotze per enviar-los de dos en dos, Ell els dona el poder de resistir el mal i els demana no portar res per al camí, *'Calceu-vos les sandàlies, però no us emporteu dos vestits'* (Mc 6,9).

Jesús ens crida de dos en dos i nosaltres ens deixem conduir per la confiança i per 'la mirada que Ell ens llança de lluny estant'. Ell ens sedueix perquè ens deixem prendre per Ell.

El nostre camí fins a Fàtima serà la culminació d'un llarg viatge que ens ha de permetre de renunciar a tot el que ens fa nosa, perquè aquesta sigui una oportunitat de transformar els nostres cors de pedra en cors de carn: així estarem a punt per rebre la misericòrdia del Senyor.

En la nostra vida de parella i de família, sabem reconèixer perfectament la importància que té la confiança transmesa per la mirada de l'altre cap a nosaltres.

¿Serem capaços de proposar-nos aquesta mateixa regla per tal que la visquem quotidianament, plena de tendresa, amb fermesa i generositat cap a

aquell que hagués volgut estar present i que per raons econòmiques, socials o fins i tot espirituals, no ho va poder fer?

Nosaltres, que podem arribar a Fàtima per mitjans de transport moderns, aprofitem aquest camí amb un sentit de profunda conversió.

Desitgem que aquesta etapa del camí es faci en unió amb Maria, que s'està a casa nostra; ella ens dona la mà i ens ajuda a entrar al Santuari.

'Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la Muntanya, en un poble de Judà' (Lc 1,39). Que, a imatge de Maria, puguem descobrir una manera nova de viure amb tendresa i afecte per realitzar la nostra vocació i missió amb alegria i promptitud, i sapiguem reconèixer la presència quotidiana de Jesús en el món i en la nostra història.

Que ella obri els nostres cors i els faci tornar atents a les necessitats del nostre matrimoni i de tots aquells que pateixen, *'perquè la joia de l'Evangeli arribi fins als extrems de la terra i cap perifèria no es privi de la seva llum'* (EG 288).

A Fàtima amb Maria, perquè Ella ens confia Jesús, podrem fer la festa i exultar d'alegria perquè *'les obres del seu braç són potents'* i *'obra en mi meravelles'*.

To & Zé Moura Soares
Responsables de l'ERI

» Dos esdeveniments que no ens hem de perdre

Els dies 8 i 9 de desembre tindrà lloc un col·loqui sobre el Pare Henri Caffarel al Col·legi dels Bernardins a París. Amb aquesta avinentesa, hem preguntat a To i Zé, els nostres Responsables Internacionals, per saber una mica més sobre aquest tema.

To i Zé, per què vau demanar a l'Associació d'Amics del Pare Caffarel d'organitzar un nou col·loqui conjuntament amb l'ERI?

Va ser el Pare Paleri, postulador de la causa de canonització del Pare Caffarel a Roma qui ens va convèncer de l'interès d'un segon col·loqui per contribuir a empènyer aquesta causa. Ell jutja que és molt important mostrar la influència del pensament i les intuïcions del Pare Caffarel sobre la teologia i l'espiritualitat del matrimoni i sobre l'oració.

Aquest col·loqui, tindrà més cobertura internacional que l'anterior?

Una de les grans diferències, és que per a aquest col·loqui, s'ha previst la traducció simultània en quatre idiomes (francès, anglès, espanyol, portuguès) amb difusió en temps real per web-conferència (*streaming*) accessible sobre la plataforma *YouTube* a través del lloc '*Els Amics del Pare Caffarel'* per permetre a un gran nombre d'*équipiers* dels EMD o no, de tot el món, de participar en aquesta manifestació.

Els participants previstos, també seran de diferents nacionalitats?

Comptem que hi haurà gairebé 35 participants de diferents nacionalitats que exploraran els aspectes de la personalitat i el pensament del Pare Caffarel i el fonament de les seves obres. Aquestes qüestions seran aclarides pels testimonis de nombrosos països; els clips de video vindran d'arreu del món. Constatarem el caràcter universal de les seves propostes, que segueixen sent pertinents per als homes i dones d'avui.

Per què es va escollir el Col·legi dels Bernardins?

Primer de tot, es va escollir París perquè el Pare Caffarel era sacerdot d'aquesta diòcesi; pel que fa al Col·legi dels Bernardins, és un lloc prestigiós de trobades, de recerca i de cultura, i també un centre de formació teològica i bíblica de la diòcesi de París. A més, des del 2009 és la seu de l'Acadèmia Catòlica de França.

El 8 i 9 de desembre, també se celebren els 70 anys de la Carta?

Sí, la Súper Regió França-Luxemburg-Suïssa és responsable de l'organització d'aquesta celebració. Se celebrarà una missa a l'església de Sant Agustí, parròquia del Pare Caffarel, presidida per Monsenyor Molins-Beaufort, Bisbe Auxiliar de París. Després hi haurà un moment de festa al qual estan convidats tots els *équipiers*.

L'associació 'Els Amics del Pare Caffarel' no és pas gaire coneguda arreu del món. Podríeu explicar-nos-en el rol?

L'associació 'Els Amics del Pare Caffarel' fou creada el 7 de juliol de 2007 per promoure la Causa de Canonització del Pare Caffarel, que havia estat oberta el 25 d'abril de 2006. És una associació internacional que té com a objectiu establir i posar en pràctica arreu del món, accions destinades a fer conèixer el Pare Caffarel, la seva personalitat, el seu pensament sobre el matrimoni i la pregària, i la seva espiritualitat, així com donar suport financer a la Causa.

Com es pot donar suport a la Causa de Canonització del Pare Caffarel?

Adherint com més gent millor als 'Amics del Pare Caffarel'. Això és essencial. És responsabilitat de cada *équipier* proporcionar mitjans a aquesta associació per fer anar endavant la seva obra. Esperem que aquest col·loqui desperti l'interès de tothom per aquesta bella causa al servei del matrimoni i de la pregària.

Gràcies, To i Zé per aclarir-nos totes aquestes qüestions!

» Carta d'octubre 2017

Molt estimats matrimonis,

Al Col·legi Internacional de Florianópolis, el mes de juliol proppassat, el tema general era el versicle de l'Evangeli de Sant Joan que diu: *'Sense mi no podeu fer res'* (Jn 15,5).

Aquesta afirmació de Jesús significa per a nosaltres que, per assolir la vida eterna, tenim una necessitat absoluta d'estar units a Ell, perquè Ell mateix és la vida.

Quan parlem de vida eterna, molts d'entre nosaltres mouen el cap amb cert aire d'escepticisme, perquè el que ens interessa ara i aquí no és pas la vida eterna sinó aquesta vida real que estem vivint. Per a la vida eterna tenim molt de temps, tota l'eternitat. De fet, moltes vegades ens pensem que la vida eterna -aquella vida que no s'acaba- és una realitat d'ordre escatològic. Per això quan parlem de la vida eterna, ens imaginem la vida després de la mort. Però com que no tenim pressa a morir, deixem sempre per a més tard el pensament sobre la vida eterna!

Tanmateix, les coses no són exactament d'aquesta manera. Quan Jesús ens diu *'Sense mi no podeu fer res'* (Jn 15,5), ens crida l'atenció sobre aquesta Hora Concreta en què vivim i que ens acompanya en el moviment constant del temps que vivim i recorrem. Ara i aquí Ell ens vol oferir una vida en plenitud perquè tinguem força, serenitat i pau durant tot el viatge, que és la nostra vida, semblant al viatge dels apòstols, quan, durant la nit van travessar el mar de Galilea i van ser sorpresos per una forta tempesta.

També avui nosaltres, travessem el mar de la vida enmig d'una immensa tempesta que posa en perill la família, l'Església i tota la humanitat. Potser mai en la història de la humanitat s'ha viscut enmig d'una tempesta com aquesta,

d'un huracà com el que amenaça avui l'Església, la família, les parelles. Com hem de sobreviure enmig d'aital tempesta tropical? Com Sant Pere, com podrem caminar sobre les aigües del mar sense enfonsar-nos, llevat que Jesús ens doni la mà?

És per això que el Senyor va fundar l'Església: va prometre a Sant Pere que les portes de l'infern no tindrien poder sobre ella; ens va deixar els sagraments que ens curen –el baptisme, la penitència (sagrament del perdó i de la pau) i la unció dels malalts; va suscitar també al si de l'Església el nostre Moviment amb els seus punts concrets d'esforç que ens ajuden a tots -matrimonis i consiliaris espirituals- a viure la santedat dels nostres dos sagraments; ens va deixar la seva mare, la Mare de Déu, com a mare nostra, la qual, a Fàtima, fa cent anys, va dir als pastorets (com també avui a tots nosaltres): *'Haureu de patir molt, però no tingueu por: jo seré el vostre consol i el camí que us ha de menar a Déu'.*

Un dels punts concrets d'esforç en què, com sabeu, he insistit sempre, és l'oració conjugal. Enguany, i com a preparació espiritual en parella per a la gran Trobada de Fàtima, us convido a recitar el Rosari en la vostra oració conjugal. Nostra Senyora va prometre que de la Pregària diària del Rosari en depenia la pau, la pau al món, la pau en les famílies, la pau en les parelles i la conversió dels pobres pecadors. Així doncs, la Pregària del Rosari serà per a nosaltres el mitjà pel qual podrem, segons la promesa de la Mare de Déu, travessar amb seguretat la gran tempesta tropical que amenaça el món i que afecta també l'Església.

Pare José Jacinto Ferreira de Farias, scj
Consiliari espiritual de l'ERI

» Vivències de temps de guerra: testimoni d'un consiliari

De sis anys ençà, es parla molt als mitjans de comunicació de la guerra a Síria; sobretot recentment, amb l'arribada de nombrosos emigrants a Europa i arreu. Avui voldria donar-vos una idea de la situació actual a Síria.

Abans de res, voldria precisar que la comunitat cristiana de Síria és una de les comunitats més antigues de l'Orient Pròxim i Mitjà. Els cristians eren si fa o no fa 2 milions el 2010, és a dir el 8% de la població total. Estaven repartits per tot el territori, a moltes ciutats, tot i que la majoria es trobava a les regions meridional i oriental.

En aquesta comunitat hi ha diferents confessions: l'Església Greco Ortodoxa, les Esglésies Armènia Ortodoxa i Armènia Catòlica, l'Església Maronita i les Esglésies Protestants. Aquesta diversitat ha reforçat els llaços entre les diferents comunitats.

Tanmateix, aquesta situació ha canviat molt des de l'any 2011, quan es va desencadenar la guerra al país; un nombre important de cristians van perdre la vida o es van veure obligats a deixar les seves ciutats.

La situació actual és trista i inquietant; avui en dia els morts poden comptar-se per milers, i més de la meitat dels cristians de Síria han hagut de fugir del país mentre desenes d'esglésies han estat destruïdes.

En el moment present podríem dir que hi ha al voltant de 800.000 cristians que encara viuen a Síria (són dades no oficials). Les persecucions no es limiten només a actes de violència física, sinó que es tradueixen també en discriminacions lligades a la religió. Sí, el 2017 encara hi ha persones que moren pel sol fet de ser cristians. A la Síria actual, malauradament, ser cristià pot costar car!

Quan un amic suís em va preguntar *'Com pot un viure en un país que està en guerra?'*, la primera cosa que em va venir al cap va ser una foto que l'estiu passat havia vist al *Facebook*. En aquesta foto es pot veure una església a Homs (una ciutat al centre de Síria) i s'hi veuen els fidels aplegats per celebrar una missa en aquesta església que havia estat bombardejada.

Tothom sent que s'ha tornat més fort que mai en les oracions comunes i cadascú s'ajuda mútuament per poder passar aquest període tan difícil. Com més units estiguem en Crist i al Pare en l'Esperit, més a prop estarem els uns dels altres, de les seves preocupacions, de les seves alegries i de les seves penes.

Repeteixo el testimoni d'un germà d'Alep: *'La gent ve fins a nosaltres per compartir les seves preocupacions, demanar un consell, fer descansar els seus cossos i el seu esperit, és a dir que encara és possible de comptar amb algú (...) Nosaltres hem hagut de reduir el pa en les contribucions alimentàries perquè aquest no és accessible a les famílies després d'una llarga espera, en cues interminables, davant les fleques, sota el risc de ser ferits pels trets o les bombes'*.

Romandre a Síria per oferir un signe d'esperança

Quan parlem de la situació dels cristians a Síria, hem de dir que en general la situació és la mateixa per a tots els ciutadans sirians, tant si són musulmans com si són cristians. Patim pel terrorisme i per la situació

econòmica, que ha esdevingut molt difícil: el govern ha de fer-se càrrec de més de 8 milions de sirians que han fugit de les zones de guerra, i que no poden accedir a l'Occident, cosa que agreuja la situació per a tothom.

A Damasc, que es troba sota el control del govern, els cristians estan relativament protegits, a diferència dels de Palmira, Alqarajaten, Maalula... o d'altres ciutats i poblacions sirianes on són buscats pels terroristes. Per exemple, a la nostra localitat de Qatana, que és una ciutat situada a 30 km de Damasc, la situació ha estat molt dura durant els tres primers anys del conflicte.

A Qatana, els cristians estan repartits en dues comunitats: l'una, catòlica, de 150 famílies i l'altra, ortodoxa; totes dues estan en pau amb els seus germans musulmans sunnites, i van decidir romandre tot i la guerra. Però la situació psicològica s'ha degradat. Els cristians cada vegada se senten més indesitjables i han de ser molt prudents en les seves relacions amb els musulmans i tenen por. Un sacerdot ortodox va ser assassinat a Qatana el 2013. Nosaltres hem aconseguit mantenir la calma i retenir els nostres joves, però això esdevé més difícil cada dia que passa.

Una altra preocupació que vivim des del començament dels esdeveniments és l"emigració'. Tot i que la situació s'ha apaivagat una mica sobre el terreny, es nota el desig de moltes famílies joves d'emigrar. Molts se n'han anat al Canadà on els han facilitat la immigració.

Actualment, amb el tancament de les fronteres cap a Europa, i l'exigència recent d'un visat per anar a Turquia, el moviment d'exili ha cessat. Fa pocs mesos, el Canadà també signà un acord amb la Unió Europea i Turquia, cosa que ha suposat un cop molt fort per a nosaltres. L'acord, que és una mena de 'contracte d'intercanvi d'immigrants' ens sembla inadmissible. I tothom diu que Turquia deixa entrar els terroristes a Síria. Per tant, la població europea no s'ha commogut. Això és desesperant i incomprensible!

Com a cristians que som, ens sentim abandonats per la comunitat internacional: ens han oblidat i abandonat, diuen la majoria dels cristians sirians, igual que els cristians de l'Iraq abans de nosaltres. Els europeus parlen dels drets de l'home. Però quan les ciutats cristianes han estat destruïdes pel grup Estat Islàmic, han aclucat els ulls. Com a sacerdot,

sento sovint els fidels que em pregunten què fan els cristians d'Occident per ajudar-nos. Ens envien diners, però amb això no n'hi ha prou. És l'opinió dels governs, el que hauria de canviar. Avui veiem amb els atemptats a París, Brussel·les i Londres, que els terroristes, arribats de països diferents, no atempten contra el règim sirià en particular. El seu objectiu és sembrar el terror a tot arreu on van. Els occidentals han de comprendre que l'amenaça els concerneix tant a ells com a nosaltres.

Estimats germans i germanes. Síria s'està dessagnant i el mal ens l'ensopeguem arreu al voltant nostre, podem tocar-lo, sentir-lo i oprimir els nostres cors. Però experimentem també la veritat de la presència de Jesucrist, viu entre nosaltres. Per a mi és molt estimulant llegir el profeta Isaïes, que anuncia que la Llum i la Glòria de Déu s'aixequen sobre el seu poble: *'Alçat radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum: sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor'* (Is 60,1).

Tot i ser una nació arranada per la guerra, amb una gran majoria d'esglésies destruïdes, els cristians decideixen romandre al capdavant i esperar les altres gràcies de l'Evangeli.

Enmig d'aquesta realitat, és fa difícil viure el perdó davant de tant dolor i de tanta tragèdia. Molts cristians es giren cap a Jesús per trobar la força per fer-ho. És difícil perdonar, sobretot quan els nostres amics i la nostra família són assassinats per raons diferents aparentment insensates, però Jesús ens va ensenyar a perdonar els nostres enemics, i així ho fem. Trobem la força en el fet de saber que altres cristians del món preguen per nosaltres i pensen en nosaltres.

Nosaltres continuem la nostra vida de pregària i d'ofrenes per la Pau! El que estem vivint és una crida a la conversió. No és doncs el Príncep d'aquest món el que vessa mentida i violència? És al cor de totes aquestes angoixes que nosaltres hem de viure la nostra vida de contemplatius Una gràcia? Sí, perquè 'tot és gràcia' i nosaltres experimentem cada dia la presència discreta però real del Senyor en els 'barrancs de la mort'. La pregària personal quotidiana ens sosté. La recitació dels Salms amb els seus nombrosos crits d'angoixa, de patiment, d'incomprensió, és per a nosaltres un alleujament nou. La Missa que tenim la sort de celebrar encara

cada dia, ens submergeix en la Sang redemptora de Crist, victoriós sobre tot mal.

Nosaltres, sacerdots, parròquies i comunitats, mirem d'ajudar les famílies que ho necessiten de debò: no tenen feina, pateixen malalties, operacions quirúrgiques imprevistes, els estudis dels fills, etc. A alguns els assegurem un sostre per viure. També ajudem alguns estudiants. El panorama de les ciutats a Síria no és el mateix. N'hi ha per posar-se a plorar! Tanmateix, és bo recórrer als petits signes d'esperança, ben fràgils per cert. Petits gestos aquí o allà. Parlem de 'reconciliació' entre les parts. Preguem perquè una voluntat de pau es manifesti realment entre els responsables a nivell mundial. I que el problema de la guerra no sigui tractat a la lleugera, obeint els interessos d'uns pocs.

Personalment, jo he decidit de quedar-me a Damasc. Tot i haver estat greument ferit durant un bombardeig el 21 d'agost de 2013 i haver patit set operacions per poder tornar a caminar. No he perdut l'esperança.

És l'esperança del poble sirià, la història del qual té 7.000 anys. L'esperança de reviure!

Implorem la Misericòrdia infinita del nostre Déu i Senyor, Jesús, el Príncep de la Pau, amb Maria, Mare de Déu i Reina de la Pau!

Us asseguro la nostra comunió amb vosaltres en l'oració!

Pare Amer Kassar
Consiliari dels EMD de Síria

» Jornades de Formació per a Responsables d'Equips

Ciutadella de Menorca els dies 7 i 8 d'octubre de 2017

Com ja us vam avançar a l'últim número de la Revista, els dies 7 i 8 d'octubre vam celebrar unes jornades de formació a Menorca sobre *'La funció del matrimoni responsable d'equip'.*

La veritat és que, la decisió de fer aquestes jornades era una mica arriscada: no se n'havien fet mai, la gent ja està prou enfeinada com per anar-hi tot un cap de setmana, el problema del cost, si fer-les a Catalunya o a Menorca... Hi havia força incògnites per resoldre, però ho vam posar tot en mans de Déu i Ell ens va a ajudar i molt.

Vam ser 31 parelles participants (a part de les 4 que s'hi havien apuntat però que a darrera hora no van poder venir): Tortosa A: 3; Tortosa B: 2; Vallés: 3; Barcelona H: 1; Barcelona : 6; Menorca A: 6; i Menorca B: 10. A més, el consiliari regional, Mn. Josep Serra i tots els consiliaris de Menorca. Per part de l'equip de formació vam ser-hi les quatre parelles que el formem. Ha estat una participació molt bona.

Vam preparar tallers per treballar en equips mixtos, composts per 4 parelles, cadascuna d'un sector diferent: el dia d'haver, l'esperit de responsabilitat, la formació d'equips nous i el nou impuls, la pertinença al Moviment, les tasques del matrimoni responsable d'equip. Els punts de reflexió els vam extreure del document de referència: *El matrimoni responsable d'equip.*

Cal dir que com a responsables regionals, estem molt satisfets del resultat d'aquestes jornades i hem de donar les gràcies a l'equip de formació per la seva feina, i als responsables de sector i de l'EDIP de Menorca perquè ens han facilitat tant i tant la feina: tot ho havien preparat amb una cura exquisida; i també, és clar, a tots els *équipiers* de Menorca que ens han acollit amb tant d'afecte. I a la superregió, que ens va ajudar amb una bona subvenció, ja que d'altra manera, tot hauria estat molt més difícil d'organitzar. Sense tots plegats no s'hauria aconseguit l'èxit obtingut.

A les Jornades vam demanar a tots els participants que escrivissin les seves vivències i reflexions sobre la trobada, que és la millor manera que tots vosaltres, estimats *équipiers*, compartiu una mica del que allí s'ha viscut. I a més d'aquests testimoniatges, es farà un resum dels tallers amb les reflexions dels equips de treball.

Tot seguit podeu llegir les aportacions que ens han enviat els matrimonis participants:

LA VISIÓ DE L'EQUIP ORGANITZADOR A MENORCA

Ser responsable de sector dels Equips no és difícil, però exigeix una mica de dedicació i organització. El que no ens havíem pogut imaginar mai era que haguéssim d'ajudar a organitzar tot un cap de setmana de formació, acollint 15 matrimonis a les nostres humils llars de Menorca. Tot un desafiament que d'antuvi fa vertigen, però que, a poc a poc i amb la col·laboració de tots, veus com les coses van sortint: primer el cartell, després la revista, buscar llars acollidores; primera gran sorpresa: la gent està disposada a assumir aital repte, bé pels equips!!! Quan ens preguntaven, – però qui vindrà a casa nostra? la resposta era sempre la mateixa, –tranquils, són dels equips.

Però segueixen les dificultats: combinar horaris, desplaçaments, recombinar cases acollidores per diferents motius, preparar les sales, el menjador, el pressupost que no ens arriba... L'esforç i dedicació han estat notables per a l'equip organitzador, però... a les 20 h. del divendres dia 6 arriben els primers matrimonis: salutacions, presentacions, ens anem coneixent... tot comença

a caminar. Sembla que hi ha bona sintonia. És gent que parla el mateix idioma. Tot es desenvolupa gairebé sense parar.

En arribar el diumenge a la tarda, estem tots molt cansats físicament, però amb una alegria i satisfacció desbordant dins nostre. Ha estat una experiència agradable i molt constructiva. Creiem que, a Menorca, aquest repte ens ha ajudat a obrir-nos de l'aïllament físic a què estem sotmesos i que sovint ens impedeix de participar en les activitats més àmplies d'altres sectors; per això creiem que ha estat una avinentesa positiva i enriquidora, que ens ha ajudat a obrir fronteres i parar ponts d'amistat.

No volem acabar sense agrair l'ajuda i esforç de moltes persones, matrimonis i entitats que han col·laborat perquè aquestes Jornades, i l'estada d'aquests matrimonis entre nosaltres, hagi estat tot un èxit.

No estem sols. Som dels equips.

Tolo i Juana M.

Responsables del Sector Menorca-B

COMPARTIR ÉS VIURE!!!

Gràcies a la Regió per haver fet possibles les Jornades de Formació a Ciutadella. Segur que ha portat moltes hores de feina als qui han passat al davant i als qui ho heu fet possible... però ha valgut molt la pena i us en donem les gràcies.

Sortir de casa i posar-se en camí sempre és un repte, però és el primer pas per conèixer altres realitats i altres persones. I com que tots estem fets del mateix pa i el que ens mou és estimar i ser estimats, i TOTS som pelegrins per la vida, poder participar en aquestes experiències ens fa créixer ...i molt!!!

GRÀCIES MENORCA!!!!

Jordi i Helena

EMD Terrassa 19 (Sector Vallès)

UNA EXPERIÈNCIA INOBLIDABLE

Amb el lema *'Aneu a tot el Món'*, els dies 7 i 8 d'octubre es van celebrar a Ciutadella de Menorca les Jornades de Formació per a Responsables d'Equips, amb la participació d'una quarantena de matrimonis i consiliaris dels Equips de la Mare de Déu de Catalunya i Menorca.

Cal dir que ens vam sentir molt ben acollits des del mateix moment que vam posar els peus a terra a l'aeroport de Maó, on membres dels EMD de Menorca van donar-nos la benvinguda i des d'on vam anar amb autocar fins a Ciutadella, travessant l'illa d'una punta a l'altra. A Ciutadella ens hi esperaven en Santiago Faner i la Magda Aguiló, el matrimoni que tan generosament va acollir-nos a la seva llar. Veritablement, la seva calidesa i generositat ens van fer sentir com a casa. Al llarg dels dos dies que vam conviure-hi, vam poder compartir moltes experiències personals i familiars, i vam iniciar una bona amistat que, n'estem segurs, continuarà en el futur.

Les Jornades van tenir lloc a l'edifici del Seminari Diocesà, antic Convent de Sant Agustí. El dissabte al matí, després de la benvinguda i de la pregària, va haver-hi la presentació de les Jornades, a càrrec dels responsables regionals, Victoria i Agustín, i de la metodologia de treball, seguint la tècnica del simpòsium, per part d'en Salvador i la Montse. Tot seguit es van formar els grups de treball, que es van repartir entre set tallers-casos diferents, extrets del document marc *'El matrimoni responsable de l'equip'*: el dia d'haver, la pertinença, la formació d'equips nous, la formació *'nou impuls'*, les tasques del matrimoni responsable d'equip (amb dos casos pràctics), i l'esperit de la responsabilitat. En acabar, cada grup per separat va sintetitzar les seves conclusions, elaborant l'estratègia i els materials per a les presentacions de l'endemà. Després del dinar compartit vam ser obsequiats amb una magnífica visita guiada a l'edifici i claustre del Seminari, la ciutat vella de Ciutadella i la Catedral de Santa Maria, edifici d'estil gòtic català, construït al segle XIV damunt d'una mesquita.

A la tarda, vam tenir el privilegi d'assistir a un taller de pregària al Convent de Santa Clara, que va incloure una sessió de dansa contemplativa a càrrec de les germanes clarisses: '*Pregar és deixar-se trobar per Déu'*. Aquesta experiència va significar un moment de pau i pregària, en què el temps s'aturà i vam obrir l'ànima a Déu. En acabar, ens vam traslladar al Santuari de Maria Auxiliadora, on vam poder compartir l'Eucaristia d'inici de curs junt amb tots els *équipiers* de Menorca, i vam assistir al relleu dels responsables EDIP. En aquesta eucaristia es feu palesa, com enlloc més, la força i l'empenta ben conegudes dels EMD de Menorca. Al vespre, de nou al Seminari, vam ser obsequiats amb balls tradicionals menorquins, a càrrec d'agrupacions folklòriques de les quals formen part alguns dels matrimonis dels EMD, i degustació d'especialitats illenques preparades també pels *équipiers*.

El diumenge al matí vam gaudir de la presentació dels diferents tallers, molts d'ells amb l'ajut de pancartes i representacions teatrals, que van posar a prova les habilitats comunicatives i interpretatives dels participants. Tota una lliçó col·lectiva de creativitat! Després del *cofee break*, els responsables regionals, Victoria i Agustín, ens van impartir una xerrada sobre la internacionalitat del Moviment. Va seguir la foto de grup al claustre i una magnífica paella de carn i peix per a més de 100 persones, àpat que va ser presidit per Mons. Francesc Conesa, Bisbe de Menorca. També hi va ser present Mn. Joan Bosco Faner, Rector del Seminari Diocesà. Havent dinat, i després d'acomiadar-nos dels nostres hostes, ens vam dirigir cap el centre de l'illa, on vam visitar el Santuari de la Mare de Déu del Toro, des on es divisa una espectacular panoràmica de tot Menorca.

Ja camí de l'aeroport, mentre els nostres pensaments repassaven les experiències viscudes, ens adonàvem que ens endúiem un record inoblidable de la nostra estada a Menorca. D'alguna manera se'ns havia encomanat la força del Moviment del Pare Caffarel i el convenciment que ens cal una actualització i una formació permanent al llarg de la vida dels equips. Havia estat una visita curta però intensa, amb moltes vivències de fe, amb moltes ganes de poder-les repetir en el futur i d'encoratjar d'altres *équipiers* perquè tastin aquesta experiència. En donem gràcies a Deú!

Àngels Esteve i Jaume Farrés
EMD Terrassa 17 (Sector Vallès)

SÚPER GUAI!

Trobada molt profitosa per conèixer-nos i sentir ben endins el caliu de germans en el Senyor.

'Súper guai!' Així fou l'experiència i vivència amb els *équipiers* acollidors. El nostre era un matrimoni desconegut, que ens esperava amb els braços oberts i ara ens sentim estimats tots plegats.

Exitosa l'organització i excel·lent l'acollida del germans *équipiers* de Menorca. Que Déu els ho tingui en compte.

Una abraçada per a tothom.

Ramon i Pepita
EMD Tortosa A-3

EL MÉS IMPORTANT ÉS LA NOSTRA VOCACIÓ CRISTIANA I COMPTAR AMB L'ESPERIT SANT

L'experiència de Menorca fou molt positiva, la gent molt agradable i tot molt ben organitzat. Ens vam estar a casa d'en Cami i la Maria, un matrimoni encantador dels equips de Menorca.

El primer dia vam repartir-nos en grups i van donar-nos un tema per treballar-lo, poder-ne fer una representació i comentar-lo l'endemà. A nosaltres va tocar-nos el tema de la importància de participar en qüestions de formació i convèncer l'equip de la transcendència de la formació perquè tothom hi assisteixi. L'endemà vam fer-ne una petita representació teatral.

La Victoria i l'Agustín van explicar-nos el Moviment dels EMD a nivell internacional amb un video i una presentació en power point; va ser força interessant i il·lustratiu. També va parlar-se de la importància dels responsables d'equip per a la motivació dels equips, para donar continuïtat i escampar aquest meravellós Moviment de matrimonis. Va comentar-se la importància dels responsables, perquè som els qui responem davant del Moviment i servim el nostre equip. Van donar-nos alguna idea per al dia d'haver, com ara lliurar a cadascú un sobre igual, posar-los tots damunt la taula i pregar pels equips d'arreu del món. El més important és sempre la nostra vocació cristiana i comptar tothora amb l'Esperit Sant. Vam fer diverses visites turístiques i uns àpats excel·lents tots plegats en unes taules llargues en què comentàvem les nostres experiències.

Van donar-nos un document de cosa de 30 pàgines sobre els Responsables d'Equip, publicat l'any 2008, tot i que no el coneixíem; és un manual d'orientació i ajuda per entendre més bé aquesta responsabilitat. Explica la importància de ser responsable d'equip i en recorda les funcions principals: animar i motivar, enllaçar l'equip amb el Moviment (Sector), cohesionar-lo, organitzar-lo i transmetre-li les informacions del Moviment (Formació). Parla de la importància de tenir i rebre una bona formació participant a les reunions i trobades dels responsables d'equips.

Tot ben comptat i debatut, com bé diu al final com a conclusió, ser responsable d'equip no és una feina, sinó una missió. Ens sembla que tothom se l'hauria de llegir.

Santi i Montse
EMD Barcelona 191 (Sector Barcelona)

UNA LLAR ACOLLIDORA (I)

Tot i la nostra edat, ens vam avenir a participar a la trobada formativa i acollir, juntament amb una altra parella del nostre equip, un matrimoni cadascun. Era una experiència nova, ja que mai havíem acollit ningú a casa. El resultat: una de les experiències més boniques i agradables de tots els anys que portem als equips. Vam gaudir de les jornades, que estaven molt ben preparades, però el millor va ser el clima d'amistat i bona convivència dels dos dies, molt especialment amb el matrimoni acollit a casa i els acollits pel nostre equip. Una experiència inoblidable.

Jaume i Anna M.
EMD C-11 (Sector Menorca B)

UNA ALTRA LLAR ACOLLIDORA (II)

El fet de ser casa 'acollidora' ens brindà l'oportunitat de materialitzar 'l'acollida' des de la perspectiva contrària a la que ja havíem experimentat en d'altres ocasions quan havíem estat nosaltres els acollits. Certament, és diferent!

Per a nosaltres, ha estat una experiència molt enriquidora, vam viure amb molta il·lusió, alegria i estima tots els moments. L'abans, amb tots els preparatius pertinents d'esperar a casa una parella que no coneixíem. El durant, ja que des del primer moment hi va haver bona connexió, i és que el carisma dels EMD crea de manera espontània i natural aquest vincle d'unió que va fer possible que s'establís un clima de confiança i amistat entre nosaltres. I el després, viscut amb satisfacció i molt bons records i sobretot amb l'alegria de tenir uns nous amics, en Salva i la Montse.

Com a matrimoni responsable d'equip, també ens va tocar de participar en les jornades durant tot el cap de setmana. Destacaríem per damunt de tot, la bona convivència i el bon ambient que s'hi va respirar. Compartir junts tant els moments de treball com d'altres de més relació, comunicació i festa va fer possible que guardem un molt bon record d'aquest cap de setmana viscut intensament. Es va fer evident que tots, joves i grans, portem al cor l'experiència de molts anys de pertinença als EMD. El Moviment ens marca clarament un estil de vida que tots tenim interioritzat d'una manera o altra i què es va fer palès durant aquestes jornades.

Malgrat ser matrimonis vinguts de llocs diferents, i que la majoria no ens coneixíem entre nosaltres, podem dir que vam viure aquest cap de setmana com una gran família.

Joan i Mercè

EMD C-9 (Sector Menorca B)

US PORTEM AL COR

Vam rebre la invitació, ens sentim grans i de moment ho deixem estar. Passen els dies i ens animem; truquem a la Victòria i l'Agustín i no ens posen cap impediment. En pocs dies ja ens notifiquen que han aconseguit passatge.

Tot molt ben coordinat, ens trobem a l'aeroport amb els responsables del vol i ja volem cap a Menorca. Allà trobem els menorquins, que ja tenen els cotxes a punt per portar-nos a les llars acollidores, que ens reben afectuosament.

Nosaltres no havíem tornat a l'illa des de l'any 2003, quan érem Responsables Regionals, i ens vam trobar amb els coneguts i amb d'altres que encara no coneixíem. Això no té importància, perquè tots ens han donat un afecte i acolliment de gran volada. Gràcies a tots vosaltres hem gaudit d'uns dies inoblidables, per la vostra organització i dedicació. Les trobades de reunió i de pregària i els moments d'amistat, menjars i la celebració festiva del dissabte amb els vostres balls menorquins, ens han deixat un pòsit d'alegria i amistat que queden per sempre.

Gràcies; ens heu deixat un record d'amistat i estimació molt grans. Ens heu fet sentir joves per uns dies.

Us portem al cor. Amb una abraçada!

Antoni i Conxita
EMD Mataró1 (Sector Barcelona)

MOLTES GRÀCIES!

El que vam rebre la Lluïsa i jo a Menorca, no va ser normal: va ser molt més. Des del moment de la primera abraçada, vam sentir un tracte de germans (germans que fa temps que no es veuen ni parlen). Després de sopar, ens vam posar al dia pel que fa als nostres matrimonis i famílies. La sensibilitat dels nostres acollidors ens va deixar corpresos. El bon dia del dissabte va continuar amb una tendresa que demostrava una estimació fora de dubte. Dissabte a la nit i abans d'anar a dormir, vam continuar la posada en comú, obrint els nostres cors i deixant fluir les penes i alegries que la vida ens ha ofert. Vam anar a dormir amb una joia immensa i pensant que Déu ens havia posat davant, més que uns *équipiers*, uns germans. Moltes gràcies, Leo i Josep.

Sebastià i Lluïsa
EMD Terrassa 13 (Sector Vallés)

TOT UN ÈXIT!

Ens van dir: *'Aneu a tot el món'* i vam començar anant a Menorca.

Les Jornades de Formació per a Responsables d'Equips, a Ciutadella, el cap de setmana del 7 i 8 d'octubre de 2017 van ser tot un èxit!

Tot perfectament organitzat: l'acollida a l'aeroport de Maó; el trasllat de cadascun dels matrimonis (i consiliari) que arribàrem, a les respectives cases de les famílies acollidores; els tallers (de formació i de pregària); la xerrada sobre la internacionalitat del Moviment; l'Eucaristia; la visita a Ciutadella (seminari, catedral i ciutat vella)...

Ens vam trobar molt ben acollits, com a casa, intercanviant experiències entre els *équipiers* catalans i els menorquins.

En resum: una experiència inoblidable!

Joan i Conxi
EMD Barcelona 178 (Sector Barcelona)

MENORCA, UNA GRAN ILLA!!!

Tot i no ser responsables d'equip, com a membres de l'equip de formació, vam tenir la sort de poder participar a les Jornades de Formació que es van dur a terme els dies 7 i 8 d'octubre a l'illa de Menorca.

Les Jornades van ser molt profitoses, però nosaltres us voldríem transmetre les nostres vivències més personals. Només arribar a l'aeroport de l'Illa ja vam rebre la càlida benvinguda de l'Àngels i en Joan, que sempre transmeten la seva gran alegria, que no ens va abandonar en cap moment. En Joan va ser un guia formidable durant els trajectes d'arribada i sortida en autobús.

En arribar a Ciutadella, ens esperaven tots els matrimonis que havien ofert la seva llar per acollir les diferents parelles de Catalunya. Nosaltres vam ser acollits per en Martí i la Marilena, que ens van obrir generosament la seva llar i ens van fer sentir com a casa, juntament amb la seva filla Teresa. Compartint els esmorzars i sopars vam poder veure que teníem molt en comú. Al cap de poca estona ja havíem establert uns vincles com si ens coneguéssim de tota la vida. Creiem que alguna cosa hi té a veure la pertinença al Moviment i el fet de compartir la mateixa fe.

Ens hem quedat meravellats del bon funcionament dels EMD de Menorca. Esperem poder adoptar aquests èxits al nostre Sector. Tots els equips de Menorca es van bolcar perquè les Jornades fossin un èxit. Cadascú va col·laborar d'alguna manera; portant menjar, acollint gent, preparant sales...

Esment especial als responsables de Sector de Menorca: en Tolo i la Juana, en Bep i la Joana. En tot moment van estar pendents de tot de manera desinteressada i amb esperit de servei.

Estem segurs que aquestes impressions són compartides per tots els participants a les Jornades. Desitgem poder transmetre tot el que hem rebut als nostres equips.

Lluís i Núria
EMD Ribera d'Ebre 1 (Sector Tortosa A)

UNA EXPERIÈNCIA MOLT ENRIQUIDORA

Per a nosaltres ha estat una experiència molt enriquidora: la trobada ens ha ajudat a veure una realitat del Moviment que és la pertinença, que un bon grup de persones es desplacin fins a Menorca per a unes Jornades de Formació. Pensem que és un bon exemple per a tothom.

Volem donar les gràcies a totes les persones que han fet possible aquestes Jornades.

Tolo i Rosa
EMD C-14 (Sector Menorca B)

LA FORÇA DE LA IL·LUSIÓ

L'experiència d'acollir un matrimoni de Catalunya a ca nostra ha estat positiva i enriquidora.

Vam preparar la casa amb il·lusió, procurant tenir en compte tots els detalls perquè s'hi poguessin sentir de gust. No ens coneixíem, però sabíem que la pertinença als EMD ens unia i amb açò en teníem prou.

Toni i Lena
EMD C-14 (Menorca Sector B)

SE'NS VA FER CURT

Per a nosaltres, el tema d'acollir una parella a casa era una nova experiència, però ara podem dir que n'estem molt contents, que no ens va suposar cap mena d'incomoditat, i que tot va fluir amb naturalitat i bon ambient. Només lamentem no haver tingut una mica més de temps per compartir.

Pel que fa a les Jornades de Formació, volem dir que vam quedar una mica decebuts dels temes que s'hi van tractar, especialment per les preguntes que es plantejaven, perquè es notava que estaven preparats totalment pels responsables de Catalunya i en molts casos no reflectien les realitats de Menorca.

En canvi, vam trobar que les posades en comú eren molt dinàmiques i entretingudes; més que no pas l'exposició dels Responsables Regionals sobre l'organigrama internacional dels Equips de la Mare de Déu, que ens va semblar una mica massa extensa i densa.

Som conscients de la feina que representa preparar unes Jornades com les que hem viscut, i per això agraïm sincerament l'esforç i la dedicació de tots els responsables que les van fer possibles.

Sus i Pere
EMD F13, Sector A-Menorca

I després de tots aquest testimoniatges, només ens resta dir que l'esperit dels Equips de la Mare de Déu ha bufat, que ha estat present en tots nosaltres i que no tenim cap dubte que era necessari, que era una experiència que encara que no ho sabéssim, tots necessitàvem viure-la, per experimentar el que vol dir *'jo soc dels equips'*. I fer-vos saber, senzillament, que l'Equip de Formació ha carregat piles per tornar a treballar. Comencem a preparar les properes Jornades per al curs vinent, aquesta vegada seran de nou impuls. Us hi esperem!

Agustín Labrador i Victoria Garcia
Responsables de Catalunya i Menorca

» Trobada dels equips en pilotatge a l'àrea de Barcelona

'Ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa' (Mt 5,15)

Quan hom té una cosa bona o coneix quelcom d'interessant, res no el fa més feliç que poder-ho compartir amb els amics, companys i coneguts.

La gent dels Equips de la Mare de Déu tenim un gran do: tenim el fruit de la inspiració d'un gran home, el Pare Caffarel, que ens ha deixat un camí i unes eines per seguir avançant i progressant en el camí de la vida en parella, vers la plenitud i la santedat.

I, justament, no hi ha res que ens faci més feliços que transmetre aquest coneixement a aquells matrimonis que per inquietud o curiositat s'acosten al nostre Moviment.

En aquest moment, són quatre els equips en pilotatge a l'àrea de Barcelona, un dels quals tot just està iniciant el procés. Els altres tres equips, ja en camí, es van trobar el passat dia 21 d'octubre a Sant Vicenç de Montalt per compartir experiències i inquietuds, i també per conèixer una mica més de la vora l'essència del Moviment.

Per a l'acte vam comptar amb en Manel i la Mercè Espanya-Masip, antics responsables regionals i actualment col·laboradors de l'equip satèl·lit de pedagogia, que van preparar una presentació sobre el Deure d'Asseure's, un dels

punts clau de la nostra pedagogia. Mentrestant, 'l'equip B' entretenia els més petits amb cartes, futbol, ping-pong i disfresses, cosa que va permetre que els seus pares gaudissin d'una estona de tranquil·litat per practicar tot el que havien escoltat.

Després vam compartir al voltant d'una llarga taula, el dinar que els nostres amfitrions, José Javier i Ángeles Valero-Serratosa -a qui agraïm profundament l'entrega i generositat en l'organització de la jornada-, van tenir a bé de preparar sota un fantàstic sol de tardor. A la tarda i per grups vam poder seguir compartint l'experiència que suposa acostar-se al Moviment.

El fi de festa el va posar l'Eucaristia, presidida per dos dels consiliaris dels sectors de Barcelona, Mn. Andreu Oller i Mn. David Álvarez, que ens va arribar a l'ànima amb la seva homilia adreçada als més petits i en què els convidava a trobar les coses bones que Déu havia posat a les seves vides. Bona reflexió també per als més grans...

Un bon començament, creiem, per a aquests matrimonis que s'han volgut acostar als nostres Equips. Esperem de tot cor que des del Moviment sapiguem ajudar-los a trobar-hi allò que estan cercant!

Albert Mascaró i Anna M. Padrós

» Trobada de començament de Curs del Sector H al Convent dels Pares Combonians

El diumenge dia 8 d'octubre de 2017, el Sector H va celebrar la Trobada de començament del Curs 2017 – 2018 al Convent dels Pares Combonians.

Ens vam reunir un bon nombre d'integrants del Sector, presidits pel nostre consiliari, Mn. Josep M. Rierola. La jornada va començar amb l'Eucaristia, que van concelebrar mossèn Rierola i el pare Isidre Sans; va ser molt participada i vam pregar en especial pel nou curs que comença, pels *équipiers* reunits en les Jornades de Formació a Ciutadella, i per la delicada situació que viu el nostre País.

Tot seguit –i guiats pel pare José Rubio–, vam fer la visita al Museu Africà Daniel Comboni. Aquest Museu, únic en la seva especialitat que existeix a Catalunya, intenta, més enllà dels tòpics, apropar els pobles, les cultures i la història d'Àfrica als visitants. Va ser molt interessant perquè les explicacions del pare José eren de primera mà, ja que ha estat molts anys missioner en diferents indrets d'aquell continent, de manera que a la descripció dels objectes exposats i als detalls de les formes de vida, costums, art i creences hi va afegir les seves vivències.

En acabar la visita, ens vam reunir al jardí del convent per fer la primera reunió de Sector d'aquest curs.

Els Responsables de Sector ens van posar al corrent del que es va tractar a la Reunió Intersector de setembre, referent sobretot a temes generals del

Moviment. Després vam exposar la situació de cadascun dels EMD del Sector, els temes que es treballen i tot allò que cada responsable va voler compartir amb la resta. Som un Sector que malgrat les limitacions per edat, defuncions i malalties d'alguns membres dels diferents equips, ens mantenim decidits a continuar fen camí plegats, intentant aportar al Moviment el nostre testimoni i el nostre esforç.

En acabar la reunió, el dinar i una agradable sobretaula compartida amb el pare Isidre, el pare José i el pare César, que van estar tota la jornada pendents que tot anés com havia d'anar, vam posar punt final a la Trobada.

Lluís Duran i Josefina Robert

» Agraïment

La nostra experiència com a Responsables del Sector Tortosa B ha estat d'allò més gratificant, ja que hem pogut veure el Moviment de més a la vora, hem conegut matrimonis d'arreu d'Espanya… i també de Catalunya i Menorca, hem compartit opinions i vivències, hem assistit a les jornades celebrades a Madrid…

També hem conegut l'Álvaro i la Mercedes, un matrimoni meravellós que ens ha ajudat a copsar millor el llegat del Pare Caffarel, que ells van tractar personalment, i ens va agradar molt la història aquella del 'Barquer'! Voldríem convidar tothom a passar per la mateixa experiència que nosaltres per entendre més bé el Moviment cristià al qual –com a cristians que som tots plegats–, pertanyem.

I ara que posem el punt final a la nostra feina, volem agrair la confiança que ens heu fet com a Responsables de Sector.

Moltes gràcies a tothom!

Toni i Susana

» Inici de Curs dels Equips de la Mare de Déu del Sector de Reus

L'estiu sempre posa un parèntesi a les activitats pastorals, a compàs de la vida familiar, que també canvia de ritme quan el curs escolar s'atura. Passat el temps de calor es van reprenent les activitats que s'havien quedat en *stand-by*. També els Equips de Matrimonis de la Mare de Déu de Reus ens vam trobar el dissabte dia 30 de setembre a la tarda, a la parròquia de Sant Bernat Calbó del barri Fortuny, parròquia de la qual és rector, tot just acabat d'estrenar, Mn. Josep Moreno, que alhora és Consiliari dels EMD.

El moment inicial de la trobada foren les salutacions afectuoses, donades i rebudes de persones conegudes de tota la vida i, alhora, motivades per la bona complicitat de pertànyer al mateix Moviment, que ens acompanya, ens motiva, ens educa, crea lligams.

La pregària amb els cants, la lectura de l'Evangeli de Marc, comentari i aplicació de l'evangeli... tot davant del Santíssim Sagrament a la seva capella, un lloc ben acollidor on tot convidava a aixecar el cor cap al Senyor. Era obligat acabar l'estona espiritual amb el Magnificat, que és la nostra pregària emblemàtica, pròpia dels fills de Maria i assumida, a més, com programa de vida pels EMD.

Allí mateix, al final, es presentà el nou Equip de Matrimonis, l'EMD Reus 13, que havien participat amb alguns dels seus fills petits. Tothom mostrà la lògica alegria de constatar que els Equips creixen, encara que també la trista realitat de la lògica decadència per raons d'edat, dels primers Equips que es van formar a la ciutat de Reus. Alguns dels primers fundadors ja s'han mort i han rebut de Déu el premi dels seus esforços, de la seva fidelitat, de les seves il·lusions treballades durant tota la seva vida en reunió amical.

En acabat, en una sala del centre parroquial vam compatir un piscolabis dolç, tot intercanviant els projectes del nou curs, tant de la vida de les famílies com també de les activitats parroquials, i la programació de les reunions dels grups, *perquè la bondat i l'amor del Senyor duren per sempre i en tot moment la Mare de Déu de les llars prega per nosaltres.*

Mn. Josep Bofarull

Antic Consiliari de l'EMD Reus 5 i actual Consiliari de l'EMD Reus 13

» Relleu dels responsables de l'EDIP de Menorca

En primer lloc, volem donar-vos les gràcies, Pere i Sus, Manel i Lina, i Javier i Marga per la vostra feina ben feta; és justament ara que ja ho teniu apamat, que ho heu de deixar!

El Pare Henri Caffarel ens diu: si els Equips de la Mare de Déu no són un planter d'homes i dones disposats a assumir coratjosament totes les seves responsabilitats a l'Església i a la societat, perden la seva raó de ser.

Una de tantes coses que tenen els EMD, és que en un moment o altre tots estem cridats a anar adquirint responsabilitats... responsables de l'equip, responsables del sector, enllaços amb Catalunya, equip de difusió... això ens fa sentir i viure el Moviment més intensament, fa que ens el sentim més nostre.

En totes aquestes tasques hi ha unes feines pràctiques que cal fer i que no es veuen; algú o altre les ha de fer, sembla que no però les coses no surten sense que hi hagi gent que les prepari, organitzi... perquè si algú no les fes el Moviment no avançaria.

A vegades, permeteu-nos l'exemple, quan obrim l'armari per vestir-nos i veiem les camises i calçons ben nets, planxats i col·locats pensem que això no s'ha fet tot sol, que hi ha hagut algú que s'ha preocupat de netejar-ho, plegar-ho, planxar-ho i col·locar-ho tot a lloc. Al Moviment passa el mateix: tot vol una dedicació, tots ens hi hem d'esforçar i dedicar-hi un temps per després poder-ne treure un resultat profitós, tant per a nosaltres mateixos com per a tots els membres de l'equip i del Moviment.

A la Bíblia hi trobem diversos exemples de crides: Moisès, Elies, MARIA... i a tots els diu el Senyor 'no tinguis por, estic en tu'.

Ara que ens han cridat a nosaltres perquè formem part de l'Equip de Difusió, estem un poc regirats, però sentim Déu dins nostre, i sabem que ens ajudarà; mirarem de fer el màxim però us hem de dir que TOTS ens hem de sentir membres de l'EDIP, tots hem de demostrar que val la pena pertànyer als EMD, hem de ser persones alegres i escampar-ho pertot arreu –que és el lema d'aquest curs–, i ens ho hem de sentir i posar-ho en pràctica.

Gràcies per la vostra confiança, estem a la vostra disposició i també esperem la vostra col·laboració.

Basi i Goretti

» No podíem dir que no!

La responsabilitat és el compliment de les obligacions, que en el cas del matrimoni responsable de Sector són: 'l'animació espiritual, l'enllaç, la formació, l'organització d'activitats i la difusió del Moviment'.

Com podíem dir que no, quan hem rebut i estem rebent tant del nostre Moviment dels Equips de la Mare de Déu.

Sentim una joia autèntica de poder accedir a eines tan valuoses de formació i creixement de la nostra relació conjugal que els EMD posen al nostre abast, poder créixer com a parella tot escoltant-ne d'altres, en circumstàncies tan variades com diferents.

No ens ve de nou la responsabilitat, i l'acceptem de mans dels nostres predecessors, amb la intenció de donar-nos als altres, escoltant, atenent les necessitats actuals que cada Equip del nostre Sector pugui menester, amb humilitat però amb perseverança, amb comprensió però amb insistència, perquè estem convençuts que formar part dels EMD ens enriqueix a tots.

Tots plegats tenim moltes obligacions, però no hauríem de desatendre la de dedicar-nos més temps a nosaltres mateixos, com a parella.

Voldríem recalcar les paraules que el Papa Francesc va adreçar als Equips de la Mare de Déu a Roma el setembre de 2015:

'Penso específicament en la pregària de parella i en família, bella i necessària tradició que sempre ha dut la fe i ha sostingut l'esperança dels cristians, desgraciadament abandonada en nombroses regions del món; també penso en el temps de diàleg mensual que es proposa entre els esposos –el famós i exigent ***deure d'asseure's*** *que va tan a contracorrent dels hàbits d'un món apressat i agitat que tendeix a l'individualisme–, moment d'intercanvi viscut en la veritat sota l'esguard del Senyor, que és un temps preciós d'acció de gràcies, de perdó, de respecte mutu i d'atenció vers l'altre; penso finalment en la participació fidel en una vida d'equip, que porta a cadascú la riquesa de l'ensenyament i de la participació, així com l'ajut i el confort de l'amistat'.*

Com podíem dir que no?

Diem que SÍ a poder aportar el nostre granet de sorra, a poder créixer cada dia com a matrimoni i a poder arribar a ser exemple de l'Amor Conjugal veritable, per a tantes parelles que ho necessiten en els moments actuals.

Pepita i Pepe Domènech – Signes
Nous Responsables del Sector Tortosa B

» Trobada d'Advent del Sector del Vallès

El dissabte dia 25 de novembre, vigília de Crist Rei, els Equips de la Mare de Déu del Sector del Vallès vam celebrar la tradicional Trobada d'Advent. En aquesta ocasió, l'equip organitzador, l'EMD Sant Cugat 1, va convidar-nos a les seves contrades i ens vam aplegar a la Parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix.

Allà ens esperava mossèn Josep Maria Manresa, rector de la parròquia, que ens va acollir molt amablement i, després d'unes paraules de benvinguda dels amfitrions, va obsequiar-nos amb una xerrada sobre la litúrgia de l'Advent. Com que vam reunir-nos a la mateixa església, abans d'entrar en el contingut, ell mateix ens va presentar l'espai fent-nos cinc cèntims de la història del lloc.

D'antuvi, era una ermita dedicada a Sant Vicenç erigida en el segle XI i depenent del Monestir de Sant Cugat. Després, de resultes d'una incursió dels sarraïns durant el segle XII, la parròquia original del poble va ser destruïda i el bisbe Oleguer de Barcelona va demanar als monjos d'usar l'ermita com a parròquia. I des de llavors, n'és. De primer va continuar dedicada a Sant Vicenç, però la devoció per Sant Cebrià que hi havia a la contrada va motivar la recuperació del patró original de la parròquia. Sant Cebrià, bisbe de Cartago al segle III, abans un advocat pagà, va convertir-se al cristianisme d'una manera molt ferma. Va fer molts esforços

per pacificar territoris i per difondre la fe i també va escriure alguns llibres, d'entre els quals en sobresurt un de dedicat a la unitat de l'Església i un comentari sobre el Parenostre. La petita ermita fou ampliada posteriorment tot i que les dimensions de l'església encara són reduïdes. També té dos retaules barrocs ben conservats. Vet aquí que els équipiers no ens cansem de conèixer món!

Pel que fa al contingut espiritual, el mossèn ens va proposar de tornar sobre aspectes de la litúrgia de l'Advent ja coneguts, cosa que, digué, és necessària per aprofundir en el sentit d'aquest temps litúrgic i viure'l, doncs, amb una actitud més adient i amb més plenitud. Designat amb la paraula llatina *Adventus*, que significa *Vinguda*, aquest temps es divideix en dos períodes litúrgicament diferents: enguany, el primer va del 3 al 16 de desembre, i el segon, del 17 al 24 de desembre.

Com la resta de l'any, també rememorem la dimensió sacramental de la vinguda del Senyor, és a dir, la presència de Jesús en l'Eucaristia diària. En canvi, de manera singular i específica, durant el primer període rememorem la dimensió escatològica, és a dir l'esperança de la segona

vinguda, tret distintiu fonamental dels cristians. I, també de manera monogràfica, commemorem la dimensió històrica en el segon, és a dir, el naixement real de Jesús.

La litúrgia dels quatre diumenges està farcida d'elements que ens ajuden a fer aquesta vivèncixa, des dels prefacis fins a les pregàries de col·lecta passant per les antífones, especialment les de la darrera setmana –antífones de la O–, que retraten molt bé qui esperem que vingui. Igualment, les lectures ens proposen uns personatges concrets que ens condueixen en aquest trànsit de preparació per a la Vinguda. Isaïes i Joan Baptista durant el primer període, Maria i Josep durant el segon. Els primers, ens conviden a recuperar l'aliança amb Déu: Isaïes, ho fa anunciant el Messies d'una manera molt clarividents; Joan, ho fa convidant-nos a tornar de cor a la terra promesa a través del baptisme. Després, Maria i Josep, ens mostren quines són les veritables actituds humanes d'humilitat, d'esperança positiva i de confiança en el pla de Déu.

Una vegada conclosa la xerrada, el mossèn ens va proposar de repartir-nos en grups per respondre la pregunta bàsica: què podem

fer, individualment i en família, per viure millor l'Advent? Les reunions familiars són un fet en aquests dies tan assenyalats, però no són com les altres ocasions de trobada: sens dubte, dotar-les d'accions pròpies més que no pas d'objectes circumstancials, és un bon consell. En aquest sentit, mossèn Josep Maria ens recomana la corona d'Advent. Tot i que no és un element litúrgic en sentit estricte, la seva presència activa durant tot el període és un símbol d'allò que esperem, i ens hi ajuda: cada setmana que passa, la llum es més gran! Hi ha qui encén un cinquè ciri enmig dels altres el dia de Nadal.

Després dels col·loquis, vam reunir-nos novament per participar de l'Eucaristia amb els parroquians de l'indret, que van acollir-nos molt amablement tot i l'estretor de l'església i l'efecte 'invasió' que vam causar-hi. Acabada la Missa, vam compartir un berenar-sopar boníssim en els locals parroquials. Vam acomiadar-nos amb el desig de gaudir l'Advent per arribar a un Sant Nadal.

Nicànor Gàlvez i Marta Planes
Responsables del Sector del Vallès

ELS QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

TERESA JULIÀ	7/17	MATARÓ-4
RAFAEL HIDALGO	4/8/17	BARCELONA-86

» Què és la fe (1 de 2)

És difícil parlar de conceptes unívocs: foc, vermell, amor, fe, felicitat (són aquells que tenen un sentit únic i inconfusible, però necessiten dels equívocs per explicar-se).
L'11 d'octubre 2012 és compliren 50 anys del Concili Vaticà II i el Papa Benet XVI convocà un Any de la Fe, una crida a tots els cristians a aprofundir i consolidar-se en la fe 'arrelats en la Bona Nova de Crist, el Senyor' (Porta fidei).
D'un temps de 'crisi', com l'actual n'hem de fer un temps 'kairòs' (temps oportú-favorable); és a dir, la fe necessita un nou anunci, uns nova proclamació, una presentació que atregui –copsar i captar– la gent encara que pensin que Déu s'ha eclipsat. Joan XXIII volia una Església incorporada als temps moderns. Només una Església plena de l'Esperit Sant és capaç de catequitzar si surt d'ella mateixa i dona testimoni de la Bona Nova de forma atraient i oblidant-se de formulismes i privilegis, essent contemporània amb el món actual. (Papa Francesc; Lumen fidei, Evangelii gaudium).

I .- Etimologia del terme 'fe'

La Paraula fe procedeix etimològicament del llatí:
–*'Credo'* que significa acceptar, admetre amb confiança, admetre com a cert allò que diu
–*Fides'* que significa fidelitat confiada, adhesió total a..., confiança, convenciment, creença
Creure:

- **què**: acceptar una manera de viure (doctrina, principis...): *doctrina*
- **com**: viure en relació amb els altres (pràctica solidària) *agape-comunió*
- **per què:** testimonis de..., esperant la realització de... *esperança, resurrecció*

II.- Què és la fe?

a.– <u>És creure en Algú pel testimoni d'altri... i que cal escoltar</u>
(CEC núm. 25-32; YouCat nº 20-29; He 1,1-6)

'Comprèn per creure. Creu per comprendre' (Jn 14,26). Deia Sant Agustí: *comprendre equival a conèixer i saber*, així doncs, **la fe s'aprèn per l'oïda:**

– **escoltant**: primer acte de la persona
– **guardant-la**: al cor (meditant-la)
– **proclamant-la** amb la boca (cal dir-la, comunicar-la) (Joan Pau II, *Fides et Ratio*)

La Fe és un acte subjectiu de la persona: s'accepta o no, però si s'accepta exigeix treballar-la (*Porta fidei* núm. 1;9;10;13). El millor exemple per entendre-ho és la relació metge-malalt: el metge sap i el malalt ha de confiar que el guarirà. Pujar a l'autobús suposa un acte de confiança respecte al xofer.
La fe doncs és una opció feta des de la llibertat-responsabilitat, d'escollir, de donar resposta a..., de relacionar-se amb... (Concili Vaticà II. *Dignitatis humanae*: llibertat religiosa).

b.- Fe és creure en..., és una manera de ser - personal –, i estar (actuar) en el món amb els altres (relació).
La fe s'aprèn per l'oïda i es proclama amb la llengua, s'ha de descobrir i s'ha d'experimentar personalment. Escoltar demana atenció: parlar i escoltar és donar i rebre. Escoltar la Paraula de Déu significa que Déu es fa present en qui escolta. 'La fe ve d'haver escoltat' (Rm 10,17; Ga 3,2.5), es medita al cor i es proclama amb la boca: Professió de fe (1Jn 1,1- 4).

Amb dues dimensions simètriques:

- **Personal:**
  – **coneguda:** *bona nova, anunci*
  – **celebrada:** *festa*
  – **viscuda:** *compartida*
- **Comunitària:**

– **feta pregària:** *reunió de bona relació amb Déu i els germans*
– **compartida**: *festa, motiu de compartir*
– **anunciada:** *cal comunicar-la com a Bona Nova*

La Fe és: admirar, acceptar, acollir i seguir Aquell que ens és Model, Mestre i Senyor i això ho Anunciem (què!), Confessem(com!) i Esperem (perquè-Esperança!).

La Fe creix quan es viu com a experiència d'un amor que es rep i es comunica com a gràcia i com a goig... 'obre el cor i la ment dels qui escolten la seva Paraula'. (Ac 2,14-36.42;3,12-26;4,8-12;5,29-32;10,34-43;7,2-53;13,15-52). 'La Fe només creix i s'enforteix creient' (*Porta fidei* núm. 7).

Fe = ideal - Esperança = utopia - Caritat = vida (YouCat núm. 299.305.309; *Lumen fidei* núm. 4-7).

La fe és personal però només té sentit viscuda en comunitat. La fe no neix per si sola, és un Do de Déu (Jn 12,11; 6,29;13,34) que cal treballar cadascú; l'home viu per la fe i alhora la fe és resposta a la iniciativa de Déu.

Els eixos fonamentals de la Fe són:

– El Credo (professió de fe)
– Els Sagraments (escales per madurar la fe)
- L'Obediència a Déu ('quin és el manament més important' i Escoltar la Paraula de Déu).
– La Pregària. (Pare Nostre, Benaurances,... Eucaristia) (CEC 377-390 Rm 4,18-22;10,14s; Ga 1,11; Ac 5,11; 1Co 12,3; Ef 2,8s; 2Te 2,13; 2Co 10,4; Mc 11,22; Mt 18,6; Jn 14,1;Llc11,28; Carta als Romans: Gràcia i llibertat; Dt 1,31; 26,5-11 CEC núm. 20-21.32.363-369.391-433; *Lumen fidei* núm. 12-22)

La fe és inseparablement Do de Déu – Gràcia – Acte lliure de l'home – Llibertat (Rm).

III .- Alguns fonaments bíblics per entendre millor què és la fe

A l'Antic Testament, la Fe és l'actitud d'obediència confiada a Déu: és Déu qui es revela i crea en l'home la capacitat de rebre la seva Paraula en i amb llibertat (Revelació). Abraham davant la crida – iniciativa - de Déu, escolta i respon (Gn 12,1-3;15,1-6;22). Abraham fa l'experiència de fe perquè:

– Coneix Déu per la Revelació
– Confia en les seves promeses
– Obeeix perquè creu que Déu farà allò que promet (He 11,8.11-17).

Déu visita l'infortunat poble esclau a Egipte i crida Moisès com a profeta

(Ex 2,23-25;4,28-31;5,2-13;3-4;14,31; He 11,29; Is 43,10-12).
El coneixement de Déu predicat pels profetes està fonamentat en la fidelitat a Déu i en l'Aliança (Dt 6,20-24;26,5-9; Os 2,24; Is 45,5.22; Jr 24,7 Jl 2,27; Is 31,1ss).
Tot ben comptat i debatut, Déu es revela en la creació com a Senyor i origen de tot. Per a Abraham Déu és Personal, Transcendent i Aliança. Per a Moisés Déu és Alliberador, Protector-Llei, Gelós i Únic. Per als profetes, Déu és l'Espòs Fidel, Gelós, Únic, Aliança i Misericòrdia, Amic vigilant dels pobres, desvalguts i de la justícia (*Lumen fidei* núm. 8-22).

Al Nou Testament, la fe cristiana té com a objecte propi el 'misteri' de Jesucrist, que Déu va ressuscitar d'entre els morts (Rm 4,24) i constituí Salvador de tots el homes (1Jn 3,23-24; Rm 10,8-13; 2Co 1,20; He 1,1-2; Rm 8,31-39; 1Jn 4,16).

Mort i Resurrecció de Jesús és el fet fonamental de la fe de la primitiva església. En Sant Joan, creure és acceptar i reconèixer en Jesús l'enviat del Pare que exigeix
– Creure que Jesús diu la veritat (Jn 14,10:20,31)
– Creure Jesús (Jn 6,30) quan acceptem la seva Paraula,
– Creure en Jesús quan el seguim, l'acceptem i hi confiem en Ell (Jn 17,3-11-13.31-36;8,14.18.24.30-32;20,2-8).

Ser cristià significa acceptar com a veritable el 'misteri' de Crist (Mort – Resurrecció del Fill de Déu) i la seva importància salvífica (Act 16,31; 26,23; Fl 2,5-11; Ga 4,4; Rm 1,3-5; Jn 1,1-18; 1Jn 5 20;1,5-2; Jn 20,2-8).

– Per a Sant Pau, si Crist no hagués ressuscitat la fe no serviria de res (1Co 15,14-17;
Ga 12,20; Rm 4,24-25; 2Cor 5,15; Ef 4,5; 5,8-14; Rm 4,4-8).

- Fet i fet, la fe és la sal que donar sabor i gust (Mt 5,13-16); per això ens cal redescobrir els continguts de la fe professada, celebrada-viscuda i resada (Porta fidei núm. 9) que implica un testimoniatge i un compromís públic (1Jn 2,3-11).

IV.- El nucli de la Fe: la Pasqua

1.- El motiu per creure? (1Co15,1-58)

* *'no és aquí, ha ressuscitat'* (Mt 28,5-7): això vol dir que ja no és entre els morts, que no pertany al passat.

* *'per què cerqueu entre els morts aquell qui viu?'* (Lc 24,5-11; Mc 16,5-6): és viu i viu en Déu i es fa present en la història a través dels seus seguidors.

El Ressuscitat és qui havia estat crucificat, no és un esperit, un fantasma, un ésser atemporal; és viu i duu les marques de la Passió, però viu per sempre en Déu (Lc 24,36-49).

*És escoltant els testimonis (Ac 2,14-36): la fe ve d'escoltar la paraula dels Apòstols (Ac 10,38-43; Rm 10,8-13).

2.- Dons de la Pasqua: Pau, Goig-Alegria, Perdó, Missió.

Pau: no tenir por (Jn 20,19) ni estar còmodament instal·lats (Lc 24,36-37)

Alegria: acceptació de la Bona Nova (Jn 20,13.15-17; Mt 28,10; Mc 16,6-8)

Perdó: sentir-se de nou fills de Déu, com el fill pròdig (Jn 21,17; Lc 24,47)

Missió: ser testimonis actius (Mt 28,18-20; Mc 16,15; Lc 24,47-49; Ac 1,7)

' ... si no ho veig no ho crec' (Mc 16,11.13-14; Jn 20,24-29)

'... perquè has vist has cregut' (Jn 20,29;30-31)

'... encara no ho enteneu' (Mc 8,17-18.21; 9,9-10.31-32;16,14-20)

Rafael Laínez Mata

Maspujols, 2012

» El Pare Josep Maria Rierola, en els cinquanta anys de sacerdoci

PARRÒQUIA DE SANT JOSEP DE CALASSANÇ
Joan de Peguera, 20 08026 Barcelona
Dissabte 1 de juliol a les 19 hores

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA EN ACCIÓ DE GRÀCIES PER AQUEST ANYS DE SACERDOCI ESCOLAPI AMB VOSALTRES I PER A VOSALTRES

29-VI-1967 - 1-VII-2017 *Josep M. Rierola i Roqué*

Tot seguit un pica-pica al pati del Col·legi Calassanç
Nota: si es vol fer un regal, es farà una col·lecta per l'escola Calassanç de Mexicali i el parvulari de Kagnut (Senegal).

JUBILEU CALASSANCI 1617 - 2017
EDUCAR
ANUNCIAR
TRANSFORMAR

Els equips del Sector vam ser convidats, el dissabte dia 1 de juliol, a una joiosa i profunda celebració: els 50 anys sacerdotals del P. Josep Maria Rierola, rector de la parròquia de Sant Josep de Calassanç, que actualment és el Consiliari del nostre Sector.

D'un temps ençà hem anat anem coneixent al pare Josep Maria. En les nostres reunions del Sector ens mostra sempre la seva actitud pastoral: auster, proper, pacificador i acollidor de tothom. Ordenat sacerdot escolapi per predicar l'evangeli, servir el poble de Déu i celebrar l'Eucaristia, avui ens l'ofereix '...en acció de gràcies per aquests anys de sacerdoci escolapi amb vosaltres i per vosaltres'. El seu testimoniatge fa evident el desig proclamat sovint pel Papa Francesc: el P. Josep Maria 'és un pastor amb olor d'ovella'.

Tot el desenvolupament del que estàvem celebrant va ser de connexió entre la taula eucarística, la vida, i la universalitat. N'érem molts i de llocs diversos els que vam participar de la festa. Ell mateix havia demanat que la col·lecta fos destinada a la Fundació Educació Solidària, que dona suport a dos projectes educatius que es porten a terme a Kagnout (Baixa Casamance, Senegal), i Mexicali, ciutat fronterera amb la Baixa Califòrnia.

El seu exemple ens posa de manifest que en el centre del seu llarg i generós projecte de vida, hi ha el trobament de l'home amb Déu, que mena a l'únic objectiu de Jesús: les persones, les comunitats i fer un món més humà i habitable.

Gràcies, pare Josep Maria! Que per molts anys Jesús i el seu Evangeli siguin els teus companys de camí.

Josefina Robert i Arlaban
EMD Sector H

» En Rafael Hidalgo, in memoriam

El passat mes d'agost, després d'una llarga malaltia suportada amb fe, confiança en el Senyor i molt de coratge, ens va deixar el nostre company Rafael Hidalgo (11.06.1927 – 04.08.2017).

Amb el seu traspàs, ens adonem que s'està destruint la nostra vida terrenal, ja que la meitat de l'equip ja han arribat a la casa del Pare, però malgrat les realitats presents en nosaltres i en el nostre món, la nostra esperança és el Senyor i no deixem de confiar en la seva Paraula.

Ens plau transcriure uns versos entranyables d'en Pere Casaldàliga en l'hora del seu comiat:

'I arribaré de nit, amb el joiós esglai de veure que, dia a dia, he caminat sobre la palma de la teva Mà.

Al final del camí em diran: Has viscut? Has estimat?

I jo, sense dir res, obriré el meu cor ple de noms'

Gràcies Rafel, pel teu testimoniatge creient i coratjós; la teva absència serà sempre entre nosaltres una presència.

EMD Barcelona 86

» Reunió de consiliaris del Sector H de Barcelona

Hem reunit els consiliaris del nostre sector, menys dos que finalment no han pogut venir.

Érem el pare Portabella, el pare Josep M. Rierola, mossèn Socias i mossèn Oller. Mossèn Serra i mossèn Aymar no han pogut deixar els seus compromisos.

Ha estat una reunió molt cordial. Hem parlat una mica de tot i quan ha tocat parlar dels equips, que per a això hi érem, cadascú ha parlat del seu equip: de com van i de les diferents problemàtiques que presenta cadascun.

Quan hem parlat més en general, s'ha coincidit que vivim en un món molt diferent del que era quan els Equips de la Mare de Déu van engrescar-nos a nosaltres. Avui, el jovent és immensament diferent: nosaltres som del segle passat i la metòdica dels equips també ho és. S'hauria de trobar quelcom de més actual, diguem que *'sorprenent'*, que atrapés la gent jove amb la seva manera de ser i de fer.

Buscar una *'espurna'*, una guspira engrescadora. Quelcom que ens Il·lusionés també a nosaltres en el que estem fent per poder encomanar aquesta il·lusió.

En aquesta línia es va comentar la importància de la comunicació en el si de la parella, i es va subratllar un dels punts d'esforç que es clau en els EMD: el *'deure d'asseure's'*.

Es va suggerir un punt per aprofundir: *'passar del tenir al ser'*.

I ho deixem aquí per si hi ha algú que ho agafa: la idea és bona!!!

Josefina Robert i Arlaban

» El pilotatge explicat per un Consiliari

Mn. Andreu Oller
Parróquia Sant Josep
de Badalona

Fa pocs anys que soc consiliari d'Equips de la Mare de Déu, i ara estic vivint una segona etapa amb un nou equip. Em recorda la meva etapa d'estudis al seminari, que vaig fruir força. Feia alguns anys que havia passat per la universitat com a jove estudiant. Vet aquí que el seminari m'oferí una segona oportunitat de viure una etapa formativa amb tots els al·licients de l'aprenentatge i la novetat però amb l'experiència adquirida de relativitzar les dificultats i prioritzar allò important.

Amb aquest nou equip estic vivint una experiència semblant. Vivim un temps de coneixement mutu amb els diferents matrimonis i de sentir la missió de l'acompanyament, amb tota la novetat que això comporta i, també, la serenor d'anar assaborint cada pas sense presses ni neguits. És el que té l'experiència i el fet de conèixer una mica la metodologia, que et dona seguretat i t'ajuda a relativitzar els contratemps i les dificultats. I alhora, poder obrir-nos a la novetat de les persones i de cada matrimoni que forma part del grup. Cada reunió és una petita aventura de descobrir-nos els uns als altres amb totes les maneres de fer i de compartir el camí vocacional que anem recorrent: el matrimonial i el sacerdotal, complementaris sempre en l'Església.

Destaco el paper primordial i original de tenir un matrimoni que va orientant el pilotatge. Això ens dona molta pau als consiliaris en aquests primers passos d'encaix i descoberta, que sempre tenen la seva dificultat. Però en aquesta ocasió ho visc des de la visió del que ja coneix les fites del camí i pot fruir més del trajecte amb la convivència i els punts de creixement i maduració com a grup.

Cal dir que a més de llums, també percebo les ombres pròpies d'aquest temps de pilotatge. Per començar, els horaris i ocupacions de tots, començant pel consiliari, que sovint ha de fer mans i mànigues per trobar bones estones per a l'encontre. Però tot se supera amb il·lusió, watshapp i paciència.

Una altra ombra que ens marca molt, és la societat tan utilitarista i mercantilista que tenim. D'antuvi, per trobar parelles que valorin i prioritzin aquesta trobada de grup i que s'esforcin a fer lloc en les seves ajustades agendes per viure aquests moments; els consiliaris n'anem a la 'caça i captura'. Ho anem proposant a moltes parelles de les nostres parròquies, però gairebé sempre l'obstacle principal és la manca de temps, i també que a un dels dos –sovint l'home–, no li fa el pes.

I un cop en el grup, la mentalitat productiva també pesa en cercar treure sempre el màxim profit de l'equip i esperar-ne molt. Això no és dolent en si mateix perquè fa que posem il·lusió i apostem amb força pel grup. Als pilots se'ls gira la feina d'oferir reunions reeixides i entretingudes en què tothom se senti còmode i confiat. Això té molt de mèrit en un grup de gent que no es coneix gaire com és aquest nou equip en què estic. Però també cal ajudar a entrar en una dimensió de gratuïtat i generositat davant de la novetat del que anem vivint. Deixar-nos sorprendre i aprendre a treure profit de cada moment d'encontre únic i irrepetible, ens ajudarà a no tancar-nos en les expectatives i no caure en la decepció. Alhora, caldrà tenir una actitud genuïnament cristiana d'aprendre a implicar-se i a participar activament i no limitar-se a fer d'espectador.

Ara ens trobem a mig recorregut de pilotatge i demano al bon Déu, amb la intercessió de la Mare de Déu, que ens ajudi a anar fent camí. També li dono gràcies per tenir aquesta oportunitat de compartir aquestes estones tan gratificants amb els matrimonis que han decidit viure la fe en grup a través dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu.

Mn. Andreu Oller

» La beatificació del Pare Caffarel per què i per a què?

En reflexionar sobre la vida i l'obra del Pare Caffarel, tan profunda i tan rica, veiem quina sort tenim els membres dels EMD de poder gaudir d'una part de la seva obra. Avui participem del gran impuls que va conferir al desenvolupament de l'espiritualitat conjugal, a l'aprofundiment del sagrament del matrimoni i als seus ensenyaments sobre la pregària. Aquest 'tresor' que hem rebut els Equips de la Mare de Déu, ¿ens l'hem de guardar només per a nosaltres?

El seguiment de Crist en parella, d'acord amb el seu missatge sobre el Matrimoni, és avui tan actual i pot fer tant de bé, que ens sembla que cal difondre'l i promoure' per al nostre profit i el de tota l'Església.

'Profeta del segle XX', com va anomenar-lo el cardenal Lustiger, bisbe de París. A la Bíblia, el profeta és qui davant la realitat és intèrpret de la paraula divina i parla, d'alguna manera, en nom de Déu.

El nostre fundador deia que 'el matrimoni és un camí de santedat' i que 'el sant és un apassionat de Crist'. Per a ell, la santedat equival a ser **cercadors de Déu**. El món del segle XXI, ¿té aquesta mateixa idea de la **parella cercadora de Déu**?

Al nostre voltant s'està esdevenint una ensulsiada del nombre de matrimonis i un gran augment dels trencaments familiars que afecten pares i fills. Estem parlant de drames, de fracassos personals i d'esquinçaments humans. Ben al contrari de l'estabilitat conjugal, que comporta un millor desenvolupament integral, tant per als cònjuges com per a llurs fills.

Equips, missatge i obra en general del Pare Caffarel, ¿poden afavorir i estalonar les parelles d'avui en dia? Hi ha res que puguin dir i fer en aquest món on ens ha tocat de viure?

Hi ha dues raons per demanar la beatificació del Pare Caffarel:

- *abans que cap altra cosa, la seva reputació de santedat,*
- *així com també el contingut universal del seu missatge sobre el matrimoni.*

En els països de Sud-amèrica, concretament al Brasil, on hi ha més de 3.900 equips, el Pare Caffarel és reconegut com una persona excepcional. També a

França, on molts l'han conegut, se'l considera com algú que ens ha apropat a Déu, per l'aprofundiment en el Sagrament del Matrimoni i en la Pregària.

Creiem que el reconeixement per part de l'Església de la santedat del Pare Caffarel facilitarà un major coneixement de la seva obra i dels seus escrits, i no només als Equips de la Mare de Déu, ans també fora del nostre Moviment, i que això ajudarà les parelles a concretar i a viure la imatge de Déu que es perfila al començament del Llibre del Gènesi, en l'hora cimal de la Creació: *'Déu digué: – Fem l'home a imatge nostra, a semblança nostra... Déu va crear l'home a imatge seva, el va crear a imatge de Déu, creà l'home i la dona'* (Gn 1, 26-27).

Henri Caffarel deia, como si fossin paraules que Déu adreça al matrimoni: '…Parella humana, criatura meva molt estimada, testimoni meu privilegiat, ¿comprens per què ets estimada per mi entre totes les criatures, comprens la immensa esperança que diposito en tu? Ets portadora de la meva reputació, de la meva glòria, ets la gran raó de l'univers per confiar… perquè **tu ets l'amor**'.

Quin és l'objectiu que s'encalça amb la beatificació?

Mostrar que el matrimoni és una Bona Notícia per a tots els qui s'estimen, i que la pregària és font de vida i d'amor.

El procés de beatificació i canonització, que és molt rigorós, va començar per al Pare Caffarel l'any 2006, por iniciativa dels EMD. L'any 2014 se'n va acabar l'etapa diocesana, coordinada per un Postulador, en què participaren teòlegs i historiadors, i es traspassà tota la documentació a Roma, a la Congregació per a les Causes dels Sants. En aquesta segona etapa es nomenà un altre Postulador, el pare Angelo Paleri, franciscà conventual, que també és membre dels Equips. En aital segona etapa es redacta la *Positio*, que és la presentació de les virtuts i la santedat del Pare Caffarel a partir dels documents de l'enquesta diocesana. El procés és llarg, durarà anys i cal presentar un miracle.

Què podem fer cadascú de nosaltres?

- **En primer lloc, conèixer la personalitat del Pare Caffarel, la seva vida, els seus escrits, la seva obra.**
- **Donar-ne testimoni.** Si s'obté algun benefici del seu ajut per la pregària,

per la lectura de les seves obres o per la seva intercessió, fer-ho avinent al Postulador.

- **Pregar** perquè la santedat de la seva vida sigui reconeguda per l'Església.
- **Fer-se membre** de l'Associació *'Los Amigos del Padre Caffarel'*. (Vegeu http://equiposens.org/archivos-publicos)

En ocasió del 70è aniversari de la Carta Fundacional, l'Equip Responsable Internacional i l'Associació *'Los Amigos del Padre Caffarel'* organitzen els dies 8 i 9 de desembre de 2017 un col·loqui a París amb el títol: 'Henri Caffarel, profeta per als nostres temps'.

Enrique Manzanilla
EMD Barcelona 176

» En el 70è aniversari de la Carta Fundacional

El dia 8 de desembre de 1947 va promulgar-se la Carta Fundacional dels Equips de la Mare de Déu. Aquest mes de desembre de 2017, s'esdevé doncs el 70è aniversari d'aital esdeveniment. La creixença del nombre de llars que seguien el Pare Caffarel, no tan sols feia necessària una mínima organització, ans també una regla que condensés la intuïció genuïna, proveís els mitjans que ajudessin l'objectiu perseguit, evités la dispersió i facilités una feina en profunditat. De bell antuvi es refereix a l'època de contrastos –divorci, adulteri, malthusianisme...– i assenyala que *'hi ha esposos que aspiren a una vida íntegrament cristiana, alguns dels quals han fundat els Equips de la Mare de Déu'*.

La primera part de la Carta enumera diferents facetes d'una vida cristiana integral, com són arribar al límit de les promeses del baptisme, servir el Crist sense discussió...; l'Evangeli és la norma del seu model de família. A propòsit d'aital norma, escau de recordar, ara i aquí, la resposta de Jesús a la pregunta sobre quin és el manament més gran de la Llei. Jesús li digué: *'–Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. Aquest*

manament és el més gran i és el primer. El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments de la Llei i dels Profetes depenen d'aquests dos' (Mt 22,37-40). En el seu comiat com a consiliari dels Equips, l'any 1973, el nostre fundador, a tall de resposta a la petició d'un testament espiritual, contestava: *'Cal? Que no és millor, per a un deixeble de Crist, repetir les darreres paraules del seu Mestre: 'Això us mano: que us estimeu els uns als altres'* (Jn 15,17)?'.

En aquesta primera part hi ha una crida que es reflecteix en el tema d'estudi que proposen els EMD per al curs que estem: *'Volen ser missioners del Crist a tot arreu'.* El nostre *'Aneu a tot el món'* d'enguany ens interpel·la davant la situació en què es troba el Matrimoni avui en dia, perquè no només minva el nombre d'enllaços matrimonials per l'Església, sinó que també creix el nombre de ruptures. Vet aquí que els Estatuts Canònics dels Equips de la Mare de Déu, aprovats el dia 26 de juliol de 2002, al seu Preàmbul recullen això: *'Inspirats per una experiència de més de cinquanta anys, els EMD tenen el convenciment que el Moviment respon més que mai a les necessitats de les llars i de l'Església'.*

Hi ha un punt que no sol apreciar-se pas gaire: *'Aspiren a ser competents en llur professió'*. Tal vegada convingui reflexionar també sobre aquesta qüestió. I recordar que *'Els Equips no són bressoles d'adults de bona voluntat, sinó una força de xoc formada per voluntaris. Ningú no està obligat a ingressar-hi ni a romandre-hi. Però cal que aquells que hi entren en segueixin el joc amb noblesa'*.

La Carta recull la mística dels Equips basada en l'ajuda mútua i en el testimoni, així com també la disciplina, amb la reunió de l'equip, la pregària, la participació, la posta en comú i els compromisos/regla de vida de cada matrimoni: *'No es tracta de multiplicar les obligacions, ans de concretar-les per tal d'afirmar la voluntat i evitar d'anar a la deriva'*, diu la Carta, que tampoc s'oblida de l'estructura, el paper del sacerdot o la relació fraterna entre els diferents equips, entre més qüestions.

I acaba dient: *'Els esposos no consideraran llur incorporació als EMD i llur adhesió a la Carta com un final, sinó com un punt de partida. La llei de la llar cristiana és la caritat. Ara bé, com que aquesta no té límits, desconeix el descans'*. I resta datada *'En la Festa de la Immaculada Concepció de 1947'*.

Enrique Manzanilla
EMD Barcelona 176

» Neu

Se'ns ha fet tard, com cada any. La mare avisa l'àvia –*'Tot just ara sortim'*, i així ella ja sap a quina hora cal posar els canelons al forn. Portem els torrons, i els regals, i les neules que vam fer la setmana passada, i la nova figura del pessebre que vam comprar a les parades de la Rambla: és el pastor que porta el xai a collibè, que l'any passat se li va trencar al Martí.

Quan el padrí ens obre la porta, ens diu, també com cada any –*'On aneu tan poc abrigats? Que no sabeu que aquí al poble hi fa més fred? Avui diuen que nevarà!'*

– '*Quin xivarri que feu!'*, ens abraça l'àvia; i de sobte ens embolcalla l'escalfor de la llar i les olors conegudes de tots els Nadals.

Mentre dinem comença a nevar: –*'Ho veieu?, ja ho deia jo; ja neva, com aquell any...'*

Era la vigília de Nadal; el cel de bon matí rúfol, tapat, gris, inclement, i a la pica una capa de glaç.

– Avui més valdria quedar-se a casa.

– Bé s'ha de treure el ramat...

– Abriga't.

Cap a mitja tarda, quan ja hi havia quatre dits de neu cobrint els camins i les teulades, el Ponç va entrar al casal:

– El xiquet de la Munda no ha tornat.

Tothom ho va entendre. No calien més paraules. Abans no es fes més fosc ens aplegàrem a la plaça amb tot el que vam poder trobar per les cases i que ens servís per caminar damunt la neu. Al poble tots sabíem on anava sempre el 'Mundet' a pasturar el ramat: era a la Torreta, no gaire lluny, aviat hi seriem.

La neu va continuar caient i també la fosca, que ho tapà tot; no s'hi veia ni poc ni gens. El silenci es feu dens, feixuc i angoixant :

–No sabíem on érem ni cap on anàvem, fins que vam sentir els lladrucs del gos; arraulit sota la balma, el noi només ens va dir, tot tremolant –*'No podia pas tornar jo sol i abandonar el ramat ...'*

Amb els bens carregats al muscle vam iniciar el retorn. Al poble tothom havia encès tots els llums de les cases i alguns indicaven el camí amb torxes i llums d'oli. I al cel, un estel que abans no hi era, va aparèixer entre els núvols que s'apartaven .

Els lladrucs del gos i els bels de les ovelles van alertar que ja arribàvem: una alegria quieta, callada i profunda va emplenar l'aire. La Munda ens va conduir a l'estable i amb els ulls amarats ens donava les gràcies.

– Però padrí, tu sempre dius que aquí al poble, cadascú va a la seva.

– Sí... però quan cal, tots hi som.

Lourdes Gabarron

Tot somriure té set de Déu.

Abdelmajid Benjelloun

Necessitem recomençar un camí a través del qual els homes i les dones comencin a escoltar la seva consciència. I en aquesta consciència escoltar la veu de Déu; la paraula de Déu que s'expressa a través de la Bíblia, poder-la llegir i que esdevingui una paraula poderosa espiritualment parlant i que ens pugui ajudar en la recerca de sentit que tots fem. Una recerca que ens dona l'esperança i la raó de viure.

Enzo Bianchi

Qui posseeix vida interior irradia una atmosfera benèfica i transmet pau als qui l'escolten.

Leonardo Boff

Ens hem d'acostar a la Natura igual com ens submergim dins de l'aigua: en silenci, fent atenció a la nostra respiració o al batec del nostre cor i, alhora, embadalint-nos amb tot el que ens envolta. Per aconseguir embadalir-nos amb la natura és recomanable sortir de casa amb el desig de no anar enlloc, i simplement, deixar-se endur, escollir a cada cruïlla el camí a seguir, despreocupar-se de les fites, cims, rutes i només badoquejar.

Josep Gordi

L'amor consisteix a cedir a la persona estimada prou espai perquè sigui ella mateixa.

Rainer Maria Rilke

La lluita i el compromís per la pau, comencen en la pròpia intimitat de cadascú i en la cèl·lula social que li és propera.

Jordi Fornells

La fe té més a veure amb les obres i l'acció positiva diària que amb les paraules. No es mostra en gestos buits de cara als altres. Forma part del món interior, i l'amor i la solidaritat en són l'expressió més natural i desinteressada. Em venen al cap les meves amigues monges benedictines, que no fa gaire em van acollir; vam fer un dinar en silenci mentre escoltàvem alguns cants religiosos de l'Islam. Aquesta ha estat una de les experiències més potents que he viscut aquí, a Catalunya. Per a mi és això, la fe: poder compartir des del silenci l'amor cap a la humanitat.

Nadia Ghulam

És important saber estar sol, ser agraït, tenir aquest punt més espiritual que té a veure amb els valors de serenitat, d'observació, de descans, d'observar-te a tu, de saber com estàs, de no fer-te trampes. I si estàs en aquesta situació et vas trobant gent que també està en un moment similar i vas aprenent. Jo estic molt agraïda a la vida, al fet de viure, i com més agraïda estic més em sorprenc del que tinc.

Laia de Ahumada

Una bella ancianitat és, ordinàriament, la recompensa d'una bella vida.

Pitàgores

Tria a càrrec de ***Carme Meix***

» La vida que aprenc (Carles Capdevila)

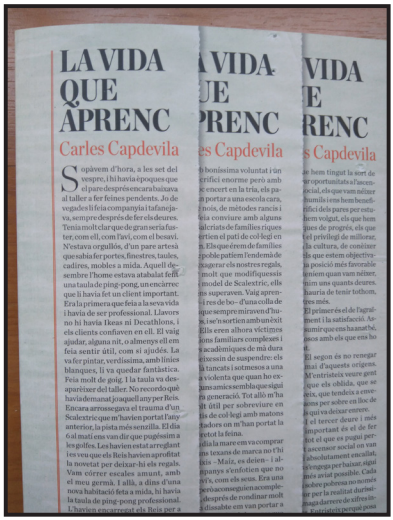
LA VIDA QUE APRENC

Carles Capdevila

Aquest llibre ve a ser el testament vital d'aquest periodista, 1965-2017, pare de quatre fills, gran comunicador i millor persona. N'he subratllat algunes frases, però paga la pena de llegir-lo i meditar-lo a fons.

'Cada petó i abraçada que puguis fer en calent, no te'ls prendrà ningú. No cal que ens envaeixi una por insuportable per convocar la tendresa'.

'No hi ha inversió més segura i rendible, que envoltar-nos de persones que ens estimen tal com som'.

'Una gran prova d'amistat és la presència incondicional i sincera. Ser-hi. A les verdes i a les madures... Ser un bon amic a vegades suposa assumir riscos, dir veritats de les que poden fer mal d'entrada però que a la llarga s'agraeixen. Perquè ens posin un 'M'agrada' fàcil ja tenim *Facebook*'.

'Cada vegada es parla més de les persones tòxiques; és un enfocament basat en la idea que són ells i que ens n'hem de protegir. Però, quin grau de toxicitat desprenem nosaltres? Estem pendents de si la nostra petjada beneficia o perjudica?'

'El futur, en el millor dels casos, és allargar l'esperança de vida, i perquè la vida tingui esperança sempre caldran persones que ens cuidin i que ens donin la mà amb tacte'.

'Comunicar bé és decisiu, i tant. Però convé recordar que l'autenticitat, la coherència, la constància i la bondat dels projectes els fan convincents de debò. La gent convençuda sempre avança més ràpid i va més lluny que la gent vençuda'.

Carme Meix

» Nit de Nadal

La gent reposa
colgada al llit.
El llop no gosa
moure brogit.
D'un vell estable
mal ajustat
la llum eixia.
Fuig el diable.
La nit és dia.
Jesús és nat.
El bou recula
poquet a poc.
'Decanta't, mula,
per fer-li lloc'.
Oh meravella!
Penja una estrella
de l'embigat.
Les profecies
són aquests dies.
Jesús és nat.
La neu afina
xòrrecs avall.
Canten el gall
i la gallina.
Els àngels broden
el cel d'estrelles.
Els pastors roden
amb vestits nous
perdent els bous
i les esquelles.

GUERAU DE LIOST

És el pseudònim literari de Jaume Bofill i Mates
(Olot, 1878 – Barcelona, 1933)

(tria a cura de la ***Carme Meix)***

» 'Captain Phillips'

En aquesta ocasió us presentem una pel·lícula protagonitzada per l'actor Tom Hanks i basada en fets reals.

L'any 2009, el vaixell de càrrega nord-americà *Maersk Alabama*, que navegava per aigües internacionals davant la costa de Somàlia, fou abordat per un grup d'inexperts pirates d'aquest país. Aquests novells delinqüents són de fet pescadors reclutats per senyors de la guerra i obligats a abordar vaixells per aconseguir fer-se amb botins.

Durant tres dies, el capità Phillips (Tom Hanks) malda per mantenir protegida la tripulació del vaixell davant les constants amenaces dels pirates i s'ofereix com a ostatge en el moment que aquests abandonen l'embarcació, per tal de preservar la vida dels seus subordinats.

Finalment, el protagonista és rescatat per soldats nord-americans.

Tot i que té un argument senzill, aquesta és una pel·lícula de suspens que us mantindrà en tensió fins al final. Els seus 135 minuts de durada se us faran curts.

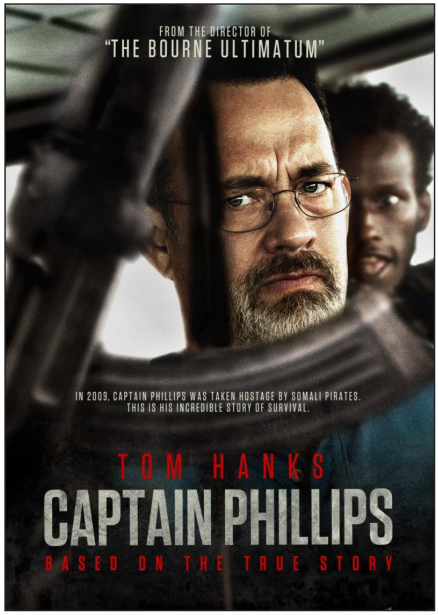

A tall de curiositat, aquest acte de pirateria va ser el primer en 200 anys contra un vaixell nord-americà.

Pel·lícula dirigida per Paul Greengrass l'any 2013 i guardonada amb diferents premis.

Està disponible en DVD i a les plataformes de TV.

Xavi Ibars i Lupe Gordillo
EMD Terrassa 17

ANIMEU-VOS I RESERVEU LA DATA
DEL DISSABTE DIA 21 D'ABRIL DE 2018.

TOTHOM CAP A REUS!

21 d'abril 2018

La Salle Reus

Equips de la Mare de Déu Catalunya Menorca

Fotografia gentilesa d'en Tolo Frau

Aquestes són algunes
de les belles imatges
de les Jornades de Formació
per a Responsables d'Equips,
celebrades a Ciutadella de Menorca
els dies 7 i 8 d'octubre proppassats

BON NADAL PER A TOTHOM!